

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

11. ČÍSLO / XXX. ROČNÍK

16 Kč • 0,86 €

20. BŘEZNA 2022

Z obsahu:

**Vložme rány tohoto světa
do Božích ran**

Homilie papeže Františka,
kterou přečetl státní
sekretář kardinál
Pietro Parolin
při liturgii Popeleční
středy 2. března 2022
- strana 2 -

Svatý Josef Oriol
Libor Rösner
- strana 4 -

Z dopisů
sv. Františka Saleského
sv. Janě Františce
de Chantal (7)
- strana 5 -

**Tajemství smrti
a vzkříšení (4)**
Joseph Ratzinger -
Benedikt XVI.
- strana 6 -

**Rozjímání užitečná
pro náš duchovní boj (3)**
P. Louis de Ponte SJ
- strana 8 -

**Obrácení „šarlatové dámy“
potratového byznysu**
Małgorzata Sołtyková
- strana 10 -

Rozdrť satanovi hlavu
10 silných citátů
papeže sv. Pia X.
- strana 12 -

**25. březen - slavnost Zvěstování Páně a Den modliteb
za úctu k počatému životu a za nenarozené děti**

Bartolomé Esteban Murillo (1617-1682): Zvěstování Panně Marii

Vložme rány tohoto světa do Božích ran

Homilie papeže Františka, kterou přečetl státní sekretář kardinál Pietro Parolin při liturgii Popeleční středy 2. března 2022 v bazilice sv. Sabiny na římském Aventinu

O tomto dni, který zahajuje postní dobu, nám Pán říká: „Dejte si pozor, abyste nekonali dobré skutky okázale před lidmi, jinak nemáte odplatu u svého Otce v nebesích.“ (Mt 6,1) Může být překvapivé, že v dnešním evangeliu se vícekrát objevuje slovo „odplata“ (srov. Mt 6,1.2.5.16). Běžně totiž na Popeleční středu soustředíme svou pozornost spíše na nároky kladené vírou, než na odměnu, k níž na cestě víry směřujeme.

Přesto se dnes Ježíš opakovaně vrací k tomuto pojmu odplaty, jako by byla jakousi vzpruhou našeho konání. V našem nitru a srdci skutečně existuje žízeň a touha po dosažení odměny, která nás přitahuje a hýbe vším, co činíme.

Pán ovšem rozlišuje mezi dvěma druhy odplaty, k nimž lidský život může tihnout – na jedné straně je to *odplata u Otce*, na druhé *odplata u lidí*. Ta první je věčná, pravá, konečná, je účelem života.

Druhá je naopak přechodná, je to klam, za kterým míříme, když za nejdůležitější a největší odměnu považujeme lidský obdiv a světský úspěch. Něco takového je však vidina, jakýsi prelud, který se po dosažení rozplyne mezi rukama. Člověka, jehož obzorem je světskost, která vábí, ale pak přináší rozčarování, ustavičně přepadá neklid a nespokojenost. Kdo hledí na

Pokračování na str. 13

Editorial

Až příliš jsme si zvykli na to, že se vlastně máme dobře... A i když my osobně jsme netoužili po zdánlivě lepších věcech, než nám nabízí Bůh, „který je“, a nevydali jsme se hledat špatnosti (str. 3), tak i pro nás platí Ježíšova výstraha dnešního evangelia z podobnosti o fíkovníku. Každý z nás je do větší či menší míry oním fíkovníkem, u něhož Pán čeká na plody – rok, dva... Klademe si vůbec otázku: Jak dlouho, Pane, budeš mít se mnou ještě trpělivost? – A dá mi Pán ještě čas k nápravě? Využiji jej? Nebo snad chci dopadnout jako ti Izraelité na poušti, kteří nepřijali Boží plán záchrany z egyptského otroctví, reptali, a nebylo jim umožněno dojít do zaslíbené země? Poctivě se postavit, ba ještě lépe, zout si opánky jako Mojžíš a pokleknout před Pána Boha, bude asi znamenat pro mnohé z nás překvapení: zjistíme, kolik času jsme zde na zemi již promarnili a jak je nemožné „dohnat“ plodnost svého života. Jedinou nadějí je nám Boží odpuštění, které je nabízeno a dosvědčeno Ježíšovou krvavou obětí na Kalvárii. Ovšem při zachování platnosti oné výstrahy: „Když se však neobrátíte, všichni podobně zahynete – jako Izraelité na poušti, jako Galilejci v době Pilátově...“

A protože žije ve světě tolik lidí, kteří neslyší na tyto výzvy, ba ani žádnou z nich slyšet nechtějí, či dokonce tvrdí, že to všechno je lež a křesťanská pomatenost, a tvrdošjně setrvávají ve svých hříších a v hledání šťastného života podle

svých představ, Pána Boha urážejí a rouhají se mu, dospěl náš svět na pokraj možné apokalypsy (viz téma minulého čísla Světla). A ačkoliv nevíme, kdy ten den nastane, je zřejmé, že neobrátí-li se lidstvo jako jedno společenství k Trojedinému Bohu, budou následky pro ně zdrcující. Ostatně, pro každou zatvrzelou lidskou duši je vždy zdrcující okamžik smrti a osobního soudu před věčným Soudcem – tehdy již není možné obrátit se... Musíme-li tedy hovořit o apokalypse, mějme na mysli i tragédie jednotlivých duší, jimž mylná volba neumožní vstup do zaslíbeného nebeského království. Proto i modlitba za mír ve světě – a je jedno, kde se zrovna válčí – má obsahovat také prosbu za obrácení hříšníků, zvláště těch zatvrzelých. Neboť bez obrácení není spásy a ďáblovi nestojí nic v cestě, aby pohlcoval životy a duše lidí.

Jak jsme se měli dobře – a přesto jsme někdy vůči Pánu Bohu reptali – často pochopíme až při svém ztroskotání a následném mrtvolném tichu. Podobně jako Ježíšovi učedníci, kteří nejprve museli projít Velkým pátkem a Bílou sobotou, aby pochopili, že „Bůh musel zemřít za ně, aby mohl opravdově žít v nich“ – slovy Benedikta XVI. (str. 6–7).

Jak však poznáme, že Pán Bůh žije v našich srdcích? Když je v nich láska

a obava, že svého milovaného Pána urazíme hříchem. Zároveň však nesmíme podléhat strachu, že by nám Pán Bůh chtěl udělat něco špatného, když my hřešíme (Boží trest si svým skutkem přivoláváme sami) nebo nás ďábel pokouší. Nýbrž Boha máme milovat, protože nám chce prokázat mnoho dobrého – píše sv. František Saleský své duchovní dceři, sv. Janě Františce de Chantal. (str. 5–6) Vždyť i každého z nás Bůh, „který je“, volá jménem, podobně jako Abráma (později Abraháma): „Petro, Martine..., nic se neboj, vždyť já jsem tvůj štít, tvá přehojná odměna.“ Ale – jak víme ze života – štít splní svůj účel teprve tehdy, když je člověkem používán; tak ten, kdo nechá Pána Boha a jeho milosti „ležet ladem“, musí si uvědomit, že jeho záchrana je ohrožena...

Náš svět pluje v loďce, v níž je sice Pán přítomen, ale ona loďka se v bouři hříchů potápí. A i když my víme, že se nemusíme v Boží přítomnosti bát, je právě na nás, křesťanech, abychom k němu volali: „Pane, zachraň nás, hyneme!“ Žijme v důvěře v Pannu Marii, která stojí v čele vojska vítězícího pod Boží zástavou a která ďáblovi drtí hlavu, zasněvejme se jí – zvláště pak se modleme růženec. (str. 12) Začneme u pokání za vlastní hříchy, postu, snad přijde i pláč... Nepůjdeme-li příkladem, ostatní setrvají ve své hrůze z toho, že své životy ztrácejí jednou provždy. Máme velkou zodpovědnost před Bohem, před sebou i před druhými lidmi...

Daniel Dehner

Obě první čtení tě zavádějí hluboko do dějin vyvoleného národa. Jeho osudy jsou více než historické události. Duch Svátý ti na nich názorně ukazuje otcovskou velkodušnost, s jakou se Bůh stará o své vyvolené. Svou nesmírnou velebnost zjevuje proto, abys uvěřil v neomezenou moc, která provází jeho dobrotu, a sklonil se v pokoře před jeho nekonečnou svatostí. *Zuj své opánky* a pokloň se s nejvyšší úctou Bohu svých otců, Bohu Abraháma, Izáka a Jákoba.

I když se ti někdy zdá, že jsi ve svém strádání zcela sám a opuštěn, ani na chvíli nepropadej malomyslnosti, že na tebe zapomněl. Jeho otcovské starostlivosti neunikne ani jedna slza, ani jeden vzdech, žádná bolest, kterou nepřítel působí jeho vyvoleným. Je jeho vroucím přáním odvést všechny do země hojnosti. Aby toho dosáhl, koná dokonce veliké divy a zázraky. Boží lid na jeho dlouhé pouti pouští provází neustále *duchovní skála*, a touto skálou je sám *Kristus*.

A přece většina těch, pro které tolik vykonal, nedochází na místo zaslíbení, ale *pomřela na poušti*, protože se nakonc *nelíbila Bohu*. Nebyli spokojeni s péčí nejlepšího Otce, *zatoužili po špatnostech a reptali*. Nepřijali jeho plán, mysleli si, že si našli a vymysleli lepší. Bouřili se proti tomu, koho jim poslal jako svého proroka. Dobře si zapamatuj tento *výstražný příklad*, který platí především pro nás, kteří žijeme v *poslední době*. I ti, kterým Bůh v hojnosti uděluje své dary, mohou se mu znelíbit, když reptají proti jeho poslům, protože zatoužili po špatnostech.

Boží dobrotivost nesmíš pokládat za něco samozřejmého, co z tvé strany nevyžaduje náležitou odpověď. Touto odpovědí je bezvýhradné přijetí jeho cesty. Uvědom si, jak velkou urážkou jeho moudrosti, moci i dobroty je každá tvoje nespokojenost, ohlížení se nazpět, šilhání po pohanské stravě, od které tě zázračně odvedl. Jak by ses mohl ohlízet ještě po něčem jiném, když od svého Otce dostáváš **všechno**? Takovou troufalostí dáváš najevo, že sis příliš jist sám sebou, a to je krajně nebezpečný stav. *Kdo se domnívá, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl*.

Tuto výstrahu si musíš vzít k srdci s opravdovou vážností, a to tím spíše, že ve stejném duchu promlouvá k tobě i sám Pán. Boží dobrotivost a slitovnost nijak ne-

Nezbytnost pokání

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Snad příště ponese ovoce, ne-li, dáš ho porazit.

prospěje tomu, kdo nechce uposlechnout jeho výzvu k **pokání**. Nespolehej na to, že tě zatím nikdo *nepobil*, ani na tebe *nepadla věž*. To není důkaz tvé spravedlnosti, ale projev Boží shovívavosti, která stále ještě vyčkává, že přece jen přijmeš její výzvu a nastoupíš cestu pokání. Tvůj nebeský Zahradník se tě stále zastává v naději, že začneš přinášet očekávané dobré ovoce. Okopává tě, zajišťuje ti obživu, posílá ti své proroky, kteří ti důrazně připomínají a opakují jeho výzvy k obrácení a k pokání, dává ti slyšet varovné zprávy o *Galiilejských*, kteří zahynuli a stále hynou. *Jak vysoko je nebe nad zemí, tak veliká je jeho láska k těm, kdo se ho bojí.*⁽¹⁾

Ale všechna tato láska by se minula svým cílem, kdybys tvrdošjně zůstával *ffikovníkem, na kterém nic nenalezl*. I jeho dobrotu a milosrdenství má své hranice. Uvědomuješ si někdy, jak dlouho už čeká na tvou odpověď? Možná, že přijde již zítra, nebo dokonce ještě dnes, a bude to naposledy, co bude hledat tvé dobré ovoce. *Proč máš zabírat půdu, když na tobě nic nenalézá?*

Boží milosrdenství není násilí, které tě táhne proti tvé vůli, ale dobrotivá nabídka, kterou je nutno ochotně přijmout. Může tě vyvést ze země otroctví, může ti přitom pomáhat obdivuhodnými zázraky, ale cestu do země, která oplývá mlékem a medem, musíš ujit sám, a to s plnou důvěrou v jeho moudré a dobrotivé vedení, s vytrvalou věrností, bez reptání a bez ohlížení. Nediv se, že tě vede pouští. Je to cesta opravdového očistění ode všeho pohanského. Zjevuje ti více než desky Zákona: nabízí ti smlouvu lásky se svým Nejsvětějším Srdcem. Živí tě drahocennější stravou, než je mana a křepelky: dává ti za pokrm sám sebe. Nenapáji tě vodou ze skály, ale vodou a krví ze svého proboděného boku. A ty si troufáš srovnávat tyto jeho dary s hrnci *plnými masa, ryb, okurek, melounů, pórů, cibule a česneku*⁽²⁾, jimiž tě sytil svět, aby tě udržoval ve slepotě a zotročení? Pak nejsi hoden nabízené

Liturgická čtení

1. čtení – Ex 3,1–8a.13–15

Mojžíš pásl stádo svého tchána Jitra, midjánského kněze. Když jednou vyhnal stádo za step, přišel k Boží hoře Chorebu. Tu se mu zjevil Hospodinův anděl v plameni ohně, který šlehal ze středu keře. Díval se, a hle – keř hořel plamenem, ale neshořel. Mojžíš si řekl: „Půjdu se podívat na ten zvláštní jev, proč keř neshoří.“ Když Hospodin viděl, že se přichází podívat, zavolal ze středu keře: „Mojžíši, Mojžíši!“ A on odpověděl: „Tady jsem!“ (Bůh) řekl: „Nepřibližuj se sem, zuj opánky ze svých nohou, neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá.“ A pokračoval: „Já jsem Bůh tvého otce, já jsem Bůh Abrahámu, Bůh Izákův a Bůh Jakubův!“ Mojžíš zahalil svou tvář, neboť se bál pohlédnout na Boha. Hospodin pravil: „Viděl jsem bídu svého lidu, který je v Egyptě, slyšel jsem jejich nárek na biřice; ano, znám jejich bolesti. Proto jsem sestoupil, abych je vysvobodil z ruky Egyptanů a vyvedl je z oné země do země úrodné a širé, do země oplývající mlékem a medem.“ Mojžíš pravil Bohu: „Hle, já přijdu k synům Izraele a řeknu jim: »Posílá mě k vám Bůh vašich otců.« Když se zeptají: »Jaké je jeho jméno?« – co jim mám říci?“ Bůh pravil Mojžíšovi: „Já

Dokončení na str. 9

svobody, zbytečně bys zabíral místo u jeho stolu v zaslíbené zemi. *Přijdou mnozí od východu a od západu a budou stolovat, synové království budou vyhnáni ven do tmy.*⁽³⁾

Jak dlouho mě bude tento lid znevažovat? Jak dlouho mi nebude věřit přes všechna znamení, která jsem uprostřed něho konal?⁽⁴⁾ Neohlížeš se na to, co dělá většina. Nespolehej na jejich bezstarostnost, abys nepatřil mezi ty, kteří *pomřeli na poušti*. I kdyby všichni reptali, ty se drž Pána a *nezapomeň na žádné z jeho dobrodiní. On léčí všechny tvé neduhy, věncí tě láskou a slitováním.*⁽⁵⁾ Na jeho volání odpověz se srdcem připraveným plnit jeho vůli: *Tady jsem!*

Veleb, má duše, Pána, vše, co je ve mně, veleb jeho svaté jméno!⁽⁶⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Ž 103,11; ⁽²⁾ srov. Nm 11,4–5;

⁽³⁾ srov. Mt 8,11–12; ⁽⁴⁾ Nm 14,11;

⁽⁵⁾ srov. Ž 103,2–4; ⁽⁶⁾ Ž 103,1.

Svatý Josef Oriol

Věřící mu přezdívali „Josef Divotvůrce“. Avšak tento katalánský kněz proslul nejen zázraky, ale i obětavostí v lásce k duším toužícím po Bohu a mimořádnou askézí.

Rodák z Barcelony Josef Oriol zakusil v nejtěšším dětství hodně těžkostí. Tu první – tragickou smrt otce Jana, jenž zemřel 16 měsíců po jeho narození, které se datuje na 23. listopad 1650 – pochopitelně nevnímal. Pak se zdálo, že se blýská na lepší časy. Matka se znovu provdala a otčím se k malému Josefovi choval jako k vlastnímu, dokonce ho poslal studovat na nedalekou jezuitskou kolej. Avšak rovněž on brzy odešel k Pánu. Rodina pak zakoušela velkou bídu, dokonce až takovou, že matka byla nucena dát Josefa na výchovu svým přátelům, ježto nebylo v jejich silách zaručit mu aspoň trochu přiměřenou výživu.

V náhradní rodině vyrůstal Josef vcelku spokojeně, jenže na prahu dospělosti stanul před další svízeli – pěstoun ho a svou manželku obvinil z cizoložného poměru. Neví se, zda tento muž uvěřil zlým jazykům nebo toto obvinění pramenilo z jeho chorobné žárlivosti, na každý pád osočený Josef učinil gesto připomínající pradávňé legendy, jimž vyvrátil pěstounovo podezření: na důkaz své nevinoty vytáhl z ohniště holou rukou hrst žhavých uhlíků a držel je před žárlivcovými očima na dlani. Ten, když uviděl, že Josefova dlaně zůstala nepopálena, uvěřil jeho nevině.

V Josefovi však už dlouho žhnula touha po svátostném kněžství. Rozdmýchával ji soustředěnou modlitbou a usebraným životem, až založil nehasnoucí oheň vstupem do kněžského semináře. Svá studia zakončil v roce 1676 přijetím svátosti kněžství a poté v nich ještě pokračoval až do přijetí doktorátu z teologie.

Josef Oriol byl velmi nadaný a zbožný, již v semináři mu spolužáci přezdívali „světec“, a to beze stopy ironie. Biskup jej vyslal do jeho rodné Barcelony a pověřil ho vedením institutu založeného maršálkem královského dvora a vrchním radou Aragonie Tomášem Gasnerim. Deset let Josef setrval v této funkci, mimo to působil rovněž jako vychovatel v Gasneriho rodině a farář v kostele Panny Marie Krá-

lovny. Nespokojil se s tím a vyvíjel navíc i různé aktivity zaměřené na pomoc chudým a potřebným. Zopatřoval je penězi, jídlem či ošacením. Rozdal přitom vždy vše, co měl. Došlo to tak daleko, že mu spolubratři v kněžské službě část peněz uschovávali, aby si mohl sám také něco pořídit.

Josef toho ale moc nepotřeboval. Vedl život askety, jemuž se nemohl rovnat nikdo v širokém okolí. Spával pouze čtyři hodiny denně, a to ještě na židli u stolu. Dlouhé hodiny trávil na modlitbách a živil se pouze chlebem a vodou. Právě tíhnutí k přísnějšímu řádu a způsobu života ho vedlo k tomu, aby dům Gasneriů opustil.

Po matčině smrti se Josef vydal na pěší pouť do Říma. Vykonal ji mj. i proto, aby nabídl papeži své služby jako misionář v Japonsku – toužil totiž předávat víru pohanům. Nemoc, která ho sklátila, však jeho plány zhatila. V Marseilli se mu nicméně dostalo vize – zjevila se mu Panna Maria a vyzvala ho, aby vedl misii ve své rodné Barceloně. Za osm měsíců pobytu ve Věčném městě navázal P. Josef Oriol blízké přátelské vztahy s vynikajícími osobnostmi té doby, jedno z nejužších přátelství ho poutalo ke kardinálu Colloredemu. Všichni tito lidé poznali v barcelonském rodákovi ušlechtilého, ctnostmi překypujícího kněze.

Po návratu se Oriolovým domovským kostelem stal chrám Santa Maria del Pi (v překladu Panna Maria Borovicová) – správou této farnosti ho pověřil přímo papež Inocenc XI. Poslušný Mariiny výzvy začal okamžitě vést pastoraci mezi vojáky a námořníky, tedy muži, jejichž řemeslo odněpaměti zpravidla odvádělo od Boha a kteří se vyznačovali hrubostí a ztrátou citu i víry. Nejednoho z nich přivedl zpět na správnou cestu. Poslouchal jejich zpo-

vědi, přiváděl k pokání, uděloval rozhřešení. Také navštěvoval nemocné a svou pozornost upřel rovněž na děti, do jejichž srdcí chtěl zasévat zrnka víry. Modlil se neúnavně za všechny, k nimž přicházel, a ještě zpřísnil svou asketickou praxi.

P. Josef Oriol byl nadán charisma-tem uzdravování. V dobách, kdy si lékaře mohli dovolit jen bohatí, uzdravoval tento kněz chudáky pouhým dotekem. Však mu také brzy začali přezdívat „Josef Divotvůrce“. Slavným se stalo uzdravení žebráka jménem Vergant, jenž mnoho let trpěl s poškozenou páteří. Zatímco zástupy nemocných žádaly P. Josefa o uzdravení, tento žebrák s očividným handicapem tak nečinil. Na Oriolovu otázku, proč nežádá o zdraví také on, Vergant odpověděl, že jako žebrák se uživil, kdežto jako vyléčený by měl s užíváním problém, jelikož

nic neumí; neměl se to totiž při svazujícím postižení kdy a jak naučit. P. Oriol ho přesto uzdravil a dojednal mu místo pomocného hrobníka. Vrátil mu tak kromě zdraví i lidskou důstojnost.

Chudým a potřebným sloužil P. Josef den co den, za každého počasí, za všech okolností. Život přísné askéze vybičovaný do nejvyšší míry se nutně musel podepsat na jeho zdraví. Nakonec musel ulehnout – snad poprvé od mládí, kdy pro sebe vynášel v rámci umrtvování polohu spánku vsedě.

Předpověděl datum své smrti. Onoho 23. března 1702 pak odcházel ze světa, zpívaje přitom *Stabat Mater*. Protože se zázraky děly i na Josefově hrobu, započal vbrzku beatifikační proces tohoto kněze, jehož život by i bez těchto zázraků svědčil o jeho svatosti. V roce 1805 podepsal beatifikační dekret P. Josefa Oriola papež Pius VII. a v roce 1909 papež Pius X. dekret kanonizační.

Během španělské občanské války v letech 1936–1939 světcovy ostatky nepřátelé církve vykopali z hrobu a zhanobili. Malá část přesto zůstala zachována a věřící tak mohou „Josefa Divotvůrce“ uctívat v barcelonské katedrále, kde jsou zbytky ostatků uloženy, i dnes.

Z dopisů sv. Františka Saleského sv. Janě Františce de Chantal (7)

36. Baronce de Chantal – I. – č. 351 – str. 795

Obsah:

1. Vřeteno statečné ženy. 2. Výhody pocitu duchovní neschopnosti. 3. Nejlepší věc, kterou si můžeme přát. 4. Milujme svou nepatrnost. Ponížení, která jsou nejlepší. 5. Obdělávejme svá pole a nechtějme orat na poli svého souseda. Neztrácejte čas myšlenkami na řeholní život. 6. O výchově dívek v klášteře. 7. Upozornění pro dceru a syna. 8. Nemyslet moc na vlastní špatnost a nedávejte velkou váhu pokušením. 9. Svatý Petr, který kráčí po vodě: strach a špatnost. 10. Za bouře svírejme silně Spasitelovu ruku.

Cluses, 6. srpna 1606

[...]

8. Nevím, co jiného bych Vám řekl ohledně neklidu, který na Vás doléhá kvůli vlastní špatnosti, a obávám se, že nebudete schopná ten neklid snášet. Od prvního okamžiku, když jste se mnou mluvila, jak jsem Vám už řekl, že příliš přemýšlíte o špatných myšlenkách a pokušeních, které Vás napadají, že v těchto věcech není třeba se moc piplat. Ženy a někdy i muži se příliš oddávají uvažování o vlastní špatnosti a tohle vyvolá myšlenkový zmatek, tím probudí bázeň a různé touhy a duše je potom zmatená tak, že se z toho už nedokáže vyprostit. Vzpomeňte si na pana N., jak na konci postní doby byl popletený a zmatený prázdňými obavami, a k čemu mu to bylo?

Moje Dcero, prosím Vás pro lásku Boží, Boha se vůbec nebojte, protože on Vám nic špatného nechce udělat, ale velice ho milujete, protože on Vám chce prokázat mnoho dobrého. Kráčejte prostě, napravujte svá rozhodnutí a své úvahy o vlastní špatnosti odmítněte jako škodlivé pokušení. Co mohu říct, abych zastavil ten proud myšlenek ve Vašem srdci? Kvůli svým myšlenkám se nezneklidňujte a nechtějte tento stav ihned uzdravit, protože Váš neklid by Váš stav ještě zhoršil. Silou se nesnažte svá pokušení přemoci, protože Vaše snaha je jenom posílí. Nevěnujte jim pozornost, neztrácejte jimi čas.

Představte si Ježíše Krista ukřižovaného ve svém náručí a na své hrudi a říkejte stokrát, líbajíc jeho žebro: On je srd-

cem mé duše, on je duší mého srdce. Nic mne nikdy neoddělí od jeho lásky, uchopila jsem ho a už ho nepustím,⁽¹⁾ protože on mne uvedl do bezpečí. Říkejte mu často: Co mohu mít na zemi a co doufám mít v nebi, když ne tebe, můj Ježíši, který jsi Bůh mého srdce a dědictví, po kterém toužím na věky?⁽²⁾ Moje Dcero, čeho se bojíte? Naslouchejte Pánu, jak volá na Abraháma a také na Vás: „Nic se neboj, Abráme, já jsem tvůj štít, tvá přehojná odměna.“⁽³⁾ Co na zemi hledáte, když ne Boha? A Vy ho máte. Zůstaňte pevná ve svém rozhodnutí, setrvejte ve člunu, do kterého on Vás posadil, a i když přijdou vichřice a bouře, ať žije Ježíš, nezemřete. On bude spát, ale v pravou chvíli se vzbudí a vrátí Vám pohodu. („Vstal,

pohrozil větrům a moři; a nastalo veliké ticho.“)⁽⁴⁾

9. Svatého Petra, jak říká Písmo, když uviděl, že vítr stále sílí, přepadl strach. Hned jak začal mít strach, začal tonout a vykřikl: „Pane, zachraň mě!“ A náš Pán hned vztáhl ruku, uchopil ho a řekl mu: „Ty malověrný, proč jsi pochyboval?“⁽⁵⁾

Pozorujte tohoto svatého apoštola. Kráčí suchýma nohama po vodách a vlny ani vítr ho nemohou potopit, ale strach z větru a vln způsobuje, že by zahynul, kdyby ho jeho Mistr nezachránil. Strach je větší zlo než zlo, které je jeho příčinou. Ó Dcero malé víry, čeho se bojíte? Ničeho se nebojte, kráčejte po moři, uprostřed větrů a vlnobití, ale s Ježíšem. Čeho byste se měla bát? Když Vás přepadne strach, zakřičte silně: „Pane, zachraň mě!“ On k Vám vztáhne ruku. Pevně ji stiskněte a kráčejte radostně.

10. Zkrátka, nefilosofujte vůbec nad svou špatností, neživte tyto úvahy, kráčejte jistě. Ne, Bůh by Vás nenechal zatratit, dokud Boha neopustíte, zůstaňte věrná svým rozhodnutím. Svět se může obrátit naruby, mohou přijít temnoty, kouř a rámus, ale Bůh je s námi. I Bůh přebývá v temnotách, na hoře Sinaji, celá hora byla zahalená kouřem a zaplavená blesky a ohlušujícím burácením hromů, nebude nám dobře, když mu budeme nablízku?⁽⁶⁾

Má drahá Dcero, žijte, žijte, žijte plně v Bohu a nebojte se smrti. Dobrý Ježíš je zcela náš, jsme zcela jeho.

[...]

František, ženevský biskup

50. Baronce de Chantal – I. – č. 395 – str. 877

Obsah:

1. Kříže od Boha jsou milé a útěšné, pokud jsou milované. 2. Láskyplná oddanost světců. 3. Když Bůh zve některou duši, aby mu sloužila, dá jí také k tomu prostředky. Pokořovat se, ale bez netrpělivosti.

Thonon, 7. července 1607

1. Ach můj Bože, má drahá Dcero, jak jenom toužím po tom, aby se Vám dostalo útěchy! Rozumí se, že si to přeji v plné shodě s jeho vznešenou božskou vůlí, protože když on Vás chce na kříži, já jeho vůli přijímám. Moje milovaná Dcero, děláte to tak i Vy, je to pravda? Ano, bezpochyby. Kříže od Boha nejsou snad milé a plné útěchy? Ano, jenom tehdy, když se

na nich umírá tak jako náš Spasitel. Má drahá Dcero, umírejme tedy na našich křížích, když je to nutné! Nenechme se zneklidňovat bouřemi a vichřicemi, které čas od času cloumají našim srdcem a berou nám radost. Umrtvujme se až na dno své duše. Ponechme, aby všechny bouřlivé události šly mimo nás, a my budme klidní, jen když máme víru a jsme věrní. I kdyby všechno v nás zemřelo, co na tom

záleží, když v nás žije Bůh? Dcero moje, jdeme dál, jdeme dál, jsme na dobré cestě. Nedívejte se ani napravo, ani nalevo, pro nás je toto nejlepší. Neztrácejme čas pozorováním, jak jsou druzí krásní, ale zdravme jenom ty, kteří jsou blízko nás,

a jednoduše jim řekněme: Kéž Bůh nás vede a na shledanou u něho na věčnosti.
[...]

František, ženevský biskup
7. července 1607

tě pouze z lásky k Bohu a tato Boží láska ho vtiskuje do hlubin našeho srdce. Odvahu, Dcero moje, bezpochyby budeme milovat Boha, protože on nás miluje. Touto myšlenkou se udržujte v radosti a nepřipusťte, aby se Vaše duše čímkoliv zneklidňovala. Má drahá Dcero, v tom-těž Ježíši jsem nejuplněji Váš.

František, ženevský biskup

(Pokračování)

62. Baronce de Chantal – I. – č. 423 – str. 931

Obsah:

Velké jméno naší spásy. Ježíšovo jméno se musí vtisknout do celé naší duše, abychom ho dobře vyslovovali, je třeba mít jazyk jako oheň.

Annecy, 1. ledna 1608

Má Dcero,

jsem tak zaměstnán, že mám pouze čas napsat Vám velké jméno naší spásy: JE-ŽÍŠ. Ano, Dcero moje, kéž alespoň jednou můžeme vyslovit ze srdce toto svaté jméno. Ach, jaký je to balzám, který kane na všechny schopnosti našeho ducha! Jak bychom byli šťastni, kdybychom měli jenom Ježíše v našem rozumu, v naší paměti, v naší vůli, v naší představitosti! Ježíš by byl všechno v nás a my zce-

la v něm. Má nejdražší Dcero, hledáme, jak toho dosáhnout. Často, a jak nejlépe můžeme, vyslovujeme toto jméno. I když prozatím nedokážeme nic jiného než koktat, jednou ho nakonec dobře vyslovíme.

Říkáte mi, abych k Vám mluvil jasně, co tedy znamená „dobře vyslovit toto svaté jméno“? Ach běda, Dcero moje, já to nevím. Chápu pouze to, že k tomu, abychom ho dobře vyslovili, je třeba mít jazyk jako oheň. Tím chci říct, že Ježíšovo jméno musí být vysloveno v našem živo-

Sestavovatel a překladatel:
paní Jiřina Giusio a don Jan Ihnát, SDB.

Dopisy svatého Františka Saleského
svaté Janě de Chantal. 2020

(Redakčně upraveno)

Poznámky:

- (1) Srov. Pis 3,4.
- (2) Srov. Ž 72,25-26.
- (3) Gn 15,1.
- (4) Srov. Mt 8,24-26.
- (5) Srov. Mt 14,29-31.
- (6) Srov. Ex 19,16-18.

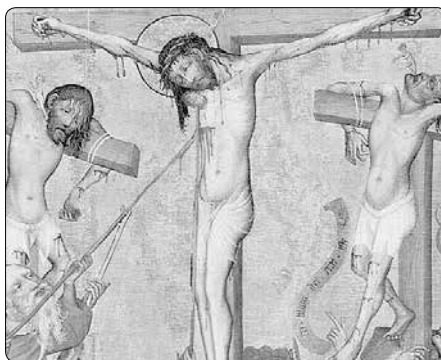
Joseph Ratzinger – Benedikt XVI.

Tajemství smrti a vzkříšení (4)

Rozjímání k době postní a velikonoční

Sestoupil do pekel

Pojem „smrt Boha“ straší stále hlasitěji naši dobu. Nejprve u Jeana Paula⁽¹⁾ se objevuje jen jako noční můra – mrtvý Ježíš zvěstuje ze střechy světa mrtvým, že na své cestě na onen svět nic nenašel – žádné nebe, žádného Boha, jenž dává odplatu, jen nekonečné nic, do prázdna zející mlčení. Spíše je to jako strašný sen, který člověk při procitnutí odsouvá s povzdechem stranou, ačkoliv jednou s bolestí prožitý strach, který na člověka stejně vždycky číhal na dně duše, už nikdy zcela neustoupí. O sto let později je to u Nietzscheho smrtelná vážnost, která v pronikavě zděšeném křiku volá: „Bůh je mrtev! Bůh zůstává mrtev! A my jsme ho zabilí!“ Zatímco se o dalších padesát let o tom hovoří až skoro s akademickou lhostejností a začíná se zaměřovat pozornost na „teo-

logii po smrti Boha“, člověk se ohlíží zpět a ptá se, jak to asi půjde dál, a dodává lidem odvahu k připravenosti na to, že oni jednou vystoupí jako zástupci Boha. Úděsné tajemství Bílé soboty, její propastné mlčení, si tím zachovalo onu tísnivou skutečnost až do dnešních dnů. Neboť toto je Bílá sobota: den Boží skrytosti, den onoho strašného paradoxu, který ve *Vyznání víry* vyjadřujeme slovy: sestoupil do pekel,

vstoupil do mystéria smrti. Na Velký pátek jsme mohli aspoň pohlédnout na Probodeného – Bílá sobota je prázdná, těžký kámen na čerstvém hrobě kryje zemřelého, všechno je pryč. Zdá se, že víra je definitivně demaskována jako blouznění. Žádný Bůh nezachránil tohoto Ježíše, který se nazýval Božím Synem. Člověk může být v klidu – ti strážníci, již předtím tajně trochu váhali, jestli snad není něčím jiným, měli pravdu.

Uzavřen, bez života, mrtev

Bílá sobota, den pohřbu Boha – není to pro hrůzu náš den? Nezačíná se naše století měnit v jednu velkou Bílou sobotu? V den nepřítomnosti Boha, v němž i učedníkům vstupuje do srdce mrazivá prázdnota, takže se s hanbou a úzkostí chystají na cestu domů, zavrtávají se na cestě do Emauz tupě a vyděšeně do své beznadě-

je a vůbec si nevšímají, že ten, o němž si myslí, že je mrtvý, kráčí v jejich středu? Bůh je mrtev a my jsme ho zabili: všimli jsme si vůbec, že tato věta je skoro do slova vzata z jazyka křesťanské tradice? Že jsme dost často ve svých modlitbách křížové cesty žvatlali podobné věci, aniž bychom postřehli úděsnou vážnost, hrůznou skutečnost toho, co jsme vyslovili? My jsme ho zabili, tím, že jsme ho uzavřeli do ulity zastaralých myšlenkových stereotypů; tím, že jsme ho vypudili do zbožnosti, jež nebyla opravdová a stávala se stále více zbožnou frázi a archeologickou vzácností. Zabili jsme ho dvojakostí svého života, která ho zatemnila. Protože co by mohlo udělat Boha v tomto světě více nepřesvědčivým, než nepřesvědčivost víry a lásky těch, kdo v něho věří?

Tajemství víry

Zatmění Boha v tomto dni, v tomto století, jež se stává stále více Bílou sobotou, nám mluví do svědomí. Má také s námi co do činění. Ale přese všechno má v sobě cosi útěšného. Vždyť umírání Boha v Ježíši Kristu je zároveň výrazem jeho radikální solidarity s námi. Nejtemnější tajemství víry je zároveň nejjasnějším znamením naděje, která je bez hranic. A ještě jedna věc: až ztroskotáním o Velkém pátku, až mrtvolným tichem na Bílou sobotu mohli být učedníci přivedeni k pochopení toho, kdo Ježíš Kristus ve skutečnosti byl, co jeho poselství vpravdě znamenalo. Bůh musel zemřít za ně, aby mohl opravdově žít v nich. Obraz, který si před tím udělali o Bohu, do něhož se ho snažili vtěsnat, musel být zničen, aby mohli nad troskami zničeného domu vidět nebe, jeho samého, jenž zůstane tím, kdo je vždy nekonečně větší. Potřebujeme zatmění Boha, potřebujeme jeho mlčení, abychom znovu zakusili propastnost jeho velikosti, propastnost naší nicotnosti, která by se rozevřela, kdyby nebyl.

Potápějící se loď

V evangeliu je jedna scéna, která vzrušujícím způsobem předjímá mlčení Bílé soboty a zároveň se objevuje jako portrét naší doby. Kristus spí v loďce, která se, bičována bouří, potápí. Prorok Eliáš kdysi tupil Bálovny kněze, již nadarmo hlasitě křičeli ke svému Bohu a žádali oheň pro svou oběť, že prý jejich bůh asi spí

a měli by volat hlasitěji, aby ho probudili. Copak ale Bůh skutečně nespí? Netýká se výsměch proroka v neposlední řadě věřících v Boha Izraele, kteří s ním plují v potápějící se loďce? Bůh spí, zatímco jeho věc se potápí – copak to není zkušenost našeho vlastního života? Copak církev, víra není jako taková malá potápějící se loď, marně bojující proti větru a vlnám, zatímco Bůh je pryč? Učedníci burcují Pána a křičí v krajním zoufalství – on však vypadá překvapeně a plisní je, že jsou malověrní. Teď zpět k nám, vede se nám jinak? Až bouře přejde, poznáme, jak pošetilá byla naše malověrnost. A přesto, Pane, nemůžeme jinak, než tebe, mlčícího a spícího Boha, burcovat a k tobě křičet: Vzbud' se – cožpak nevidíš, že toneme? Vzbud' se, nedopusť, aby byla temnota Bílé soboty nekonečná, dej, ať velikonoční paprsek padne také do našich dnů, pojď s námi, když putujeme bez naděje do Emauz, aby se naše srdce rozhořelo tvou blízkostí. Ty, který jsi skrytě vedl cesty Izraele, abys byl nakonec člověkem s námi lidmi: Nenechej nás v temnotě, nedopusť, aby tvé slovo zaniklo v upovídání těchto dní. Pane, pomoz nám, neboť bez tebe bychom jistě zahynuli.

Smrt je víc

Skrytost Boha v tomto světě je vlastní tajemství Bílé soboty, jež se nám ozřejmuje v tajuplném slovu: Ježíš „sestoupil do pekel“. Zkušenost naší doby nám vytvořila úplně nový přístup k Bílé sobotě: skrytost Boží v jeho vlastním světě, který by ho měl hlásat tisíci jazyky, zkušenost bezmoci Boha, který je ale všemohoucí – je zkušeností a bídou naší doby. I když je nám takto Bílá sobota bližší, když Boha Bílé soboty pochopíme víc než jeho mohutné manifestace v bouři a vichřici, o nichž vypráví Starý zákon, přece zůstane otázkou, co je vlastně bliže myšleno základnou formulí: Ježíš „sestoupil do pekel“. Řekněme si to otevřeně: Nikdo to

nemůže skutečně vysvětlit a věc se podstatně nevyjasní ani tehdy, když zjistíme, že peklo je na tomto místě jen špatným překladem hebrejského slova *šəol*, které jednoduše znamená říši mrtvých jako celek. Proto tato formule vyjadřuje pouze to, že Ježíš sestoupil do hlubiny smrti, že byl skutečně mrtvý a měl podíl na propastnosti našeho smrtelného údělu. Nyní se však nabízí otázka: Co je to vlastně smrt a co se vlastně děje, když člověk sestoupí do hlubiny smrti? Musíme při tom uvážit, že smrt už není stejná od doby, kdy do ní vstoupil Kristus; od doby, kdy ji Kristus pronikl a ji přijal. Tak jako život, lidské bytí už není stejné od doby, kdy se lidská přirozenost směla a smí dotknout v Kristu bytí vlastního Bohu. Před tím byla smrt jen smrtí, odloučeností od země živých a – třebaže v různé hloubce – něčím jako „peklo“, tmavou stranou existence, neproniknutelnou temnotou. Nyní je však smrt životem. A když projdeme mrazivou samotou brány smrti, setkáme se s tím, kdo je životem, kdo se chtěl stát druhem našeho posledního osamocení a kdo se stal ve smrtelné samotě, když zakoušel strach na Olivové hoře a z kříže volal: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“, účastníkem naší opuštěnosti.

(Pokračování)

Z Joseph Ratzinger: Das Geheimnis von Tod und Auferstehung. Betrachtungen zur Fasten- und Osterzeit. Birgit Pottler (ed.). St. Benno-Verlag GmbH, Leipzig. Přeložil P. Jan Polák (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Jean Paul, vlastním jménem Johann Paul Friedrich Richter (1763–1825), byl německý spisovatel, který se proslavil povídkami a románovou tvorbou. Joseph Ratzinger se zde odvolává na Paulovu „Řeč mrtvého Krista ze střechy světa, že Bůh není“, nacházející se v jeho románu *Siebenkäs*. [pozn. překl.]

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA „OBRAZ VYKOUPENÍ PODLE SV. MATOUŠE“ S P. MARTINEM SEDLONĚM OMI

Sobota 9. 4. 2022 • Tábor – Klokoty, kostel Nanebevzetí Panny Marie

Program: 15.30 přednáška v kostele • 16.15 příležitost ke svátosti smíření
16.30 modlitba růžence • 17.00 mše svatá.

Program postní duchovní obnovy je možné sledovat on-line na www.klokoty.cz.

Rozjímání užitečná pro náš duchovní boj (3)

O DESATERU

a) V tomto rozjímání o Desateru nám pomůže představit si vidění proroka Zachariáše (srov. Zach 5), ve kterém „viděl svitek“, který byl „deset loket“ široký a „dvacet loket“ dlouhý, v němž byly napsány hříchy toho, který krade, a „toho, který křivě přísahá,“ a také tresty, jež na něho dopadnou, a tento svitek doletěl do jeho domu a zničil jej.

Stejně tak si představím před sebou velkou knihu, velmi širokou a dlouhou, ve které na jedné straně se podívám na kletby, krádeže, reptání a všechny hříchy, kterých jsem se dopustil proti desateru přikázání, neboť když si je zapíši do svého svědomí, Bůh je zapíše do své knihy spravedlnosti, aby je potrestal v pravý čas. Na druhé straně se také podívám na všechny tresty, kterými Bůh trestá přestoupení těchto deseti přikázání, a srovnám hříchy a tresty s velkou vážností. Neboť jsou-li mé hříchy velké, i trest je velký, pokud jsou mé hříchy těžké, i trest je těžký a bude trvat věčně.

Představím si rovněž, že tato kniha Boží spravedlnosti se rychle přiblíží nad příbytek mé duše: a může se stát, že již dnes jej zapálí a smrt či trest může přijít náhle. Neboť pokud spěchám hřešit, Bůh stejně tak přispěchá mě potrestat, a zničí mé tě-

lo, duši, čest, bohatství a vše, co mi náleží. S tímto poznáním budu prosit Pána, aby osvětlil mou duši, abych poznal své hříchy, které jsou zapsány v této knize, a také tresty, které si zasloužím, a pomohl mi zahladit mé hříchy a aby jeho milosrdenství mohlo zahladit tresty, které na mě Bůh za ně nachystal.

b) Začnu pak s rozjímáním o Desateru Božích přikázání a zapamatuji si, že přikázání Boží mají, jak říká Kasián,⁽¹⁾ dvoji význam. Jeden doslovný a druhý duchovní. První slouží pro ty, kdo usilují, aby byli spaseni, druhý pak slouží těm, kdo touží po větší dokonalosti, a nespokojí se jen vyhnout se smrtelnému a lehkému hříchu, ale i jakékoliv nedokonalosti, která je s ním v rozporu. Podle tohoto druhého významu si nyní ukážeme, jak hřešíme proti každému přikázání (což poslouží ke zpytování svědomí).

Bod I.

1. Budu tedy rozvažovat, co všemohoucí Bůh *přikazuje* a *zakazuje* ve svém svatém přikázání (srov. Ex 20,3); a jak proti tomuto hřešíme, projdu všech deset přikázání a to, co je v nich obsaženo v duchovním významu.

a) První *přikázání přikazuje* základy pro konání ctnosti *víry, naděje a lásky*; tedy

klanět se pouze jedinému a pravému Bohu, věřit pevně všemu, co Bůh zjevil skrze svoji církev, doufat v to, co slíbil, a milovat Boha nade vše stvořené. Proti tomu mohu hřešit:

- *Modlárstvím, nevěrností, klaněním se cizím bohům, odmítáním* toho, co nám Bůh zjevil, anebo o tom pochybovat. Mohu také hřešit, jak říká Písmo svaté, klaněním se idolům svého vlastního úsudku a vůle, protivit se Boží vůli anebo mít za „boha“ mé „břicho“ a peníze (srov. Flp 3,19, Tit 1,16), též i odmítat Boha svými skutky.

- Hřeším též *beznadějí*, že do nebe nedojdu, že mi nebudou odpuštěny hříchy, anebo že všemohoucí Bůh nevyšlyší mé modlitby podle svého slibu, ale také *spoléháním se* na to, že vše získám bez prostředků, které k tomu Bůh ustanovil.

- Hřeším rovněž *nenávisí* anebo láskou ke stvoření více než ke všemohoucímu Bohu, odmítáním Boží vůle, aby se vyplnila vůle stvoření, anebo tím, že jsem slabý v milování Boha z celého svého srdce, myslí a duše a z celé své síly, protože zapomínám jak na Boha, tak i na jeho nesmírné dary.

b) Druhé přikázání zakazuje jakékoliv *pochybení*, co se týče *pravdy, spravedlnosti, úcty* a nezbytnosti slibu, abych přísahou nestvrdil cokoli proti své víře anebo neslibil bez úmyslu to splnit, anebo abych nesplnil to, co je dobré; zahrnuje rovněž nepřísahat zbytečně anebo bez rozmyslu, ani bez úcty, která náleží Božímu jménu, když se na něj odvolávám. Mohu též hřešit, že slib poruším, anebo jsem nedbalý v jeho dodržení, takže se umenší dokonalost, kterou slibuji.

c) Proti třetímu přikázání, *svěcení zasvěcených svátků*, mohu hřešit tím, že v nich konám těžkou prací, která je zakázána, anebo že nejsem na celé mši svaté, anebo jsem-li na ní účasten, pak bez povinné úcty a pozornosti; anebo že v těchto dnech konám nehodné věci pro tyto svátky, které byly ustanoveny k modlitbě a oslavě Boha.

d) Čtvrté přikázání je *ctít naše pozemské rodiče*, podporovat je v jejich potřebách a poslouchat jejich příkazy; stejně tak i naše duchovní otce a ostatní nadřízené, tedy poslouchat jejich nařízení bez odporu anebo bez zpoždění ve vykonání. Pokor-

POZVÁNKY Z DIECÉZNÍHO CENTRA PRO SENIORY HRADEC KRÁLOVÉ

KURZ PSANÍ IKON S DUCHOVNÍ OBNOVOU

Zveme seniory i další zájemce na novinkový Kurz psaní ikon s duchovní obnovou pod vedením paní Ludmily Adlerové. Akce se uskuteční v Hradci Králové ve dnech 22.-24. 4. 2022. Uzávěrka přihlášek: **8. 4. 2022.**

OZDRAVNÝ POBYT V BULHARSKÝCH TERMÁLECH

s návštěvou Rilského kláštera, horského střediska Banská a putováním po stopách apoštola Pavla do Nikopole

Zveme vás na novinkový ozdravný pobyt v menší skupině ve známých termálních lázních Ognyanovo v Bulharsku ležících v nádherné přírodě nedaleko Řecka, s návštěvou opravdového historického a duchovního skvostu – největšího bulharského kláštera Rilský monastýr a putováním po stopách velkého apoštola Pavla do Nikopole ad Nestum. Během pobytu bude také možnost fakultativně navštívit známé horské středisko Banská. Zájezd je pohodlně letecky z Prahy (odlet v poledne) a na místě soukromým transferem. Ubytování na jednom místě v rodinném hotelu. Termín zájezdu: **28. 4. – 3. 5. 2022.** Poleťte a pojed'te s námi poznávat úchvatná místa a hlavně načerpat síl!

MÁJOVÁ DUCHOVNÍ OBNOVA S P. JIŘÍM VOJTĚCHEM ČERNÝM V KRKONOŠÍCH

Pozvánka pro seniory, animátory seniorů a další zájemce na duchovní obnovu s P. Dr. Jiřím Vojtěchem Černým, která proběhne ve dnech **9.-13. 5. 2022** v příjemném penzionu Marianum v Janských Lázních.

MIMORÁDNÝ ZÁJEZD DO NÁDHERNÉHO SLOVINSKA – Julské Alpy, jezera, pouťní místa, termály a Jaderské moře

Poznejte a prožijte s námi nádherné Slovinsko! Julské Alpy, alpská jezera, úchvatná příroda, významná pouťní místa a kostely, historická města, koupání v moři a termálech, návštěva jedné z nejkrásnějších jeskyní... Kvalitní ubytování, odjezdy z mnoha míst ČR (od Brna, přes Hradec Králové, Prahu, po jižní Čechy), pouze jeden noční přejezd (zpět)! **Termín: 3.-10. 6. 2022.** Zájezd je určen seniorům i dalším zájemcům.

Neváhejte nás kontaktovat: Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové • tel.: 737 215 328 nebo 734 435 360 nebo 495 063 661 • e-mail: dcs@bihk.cz • web: www.dcskh.cz nebo www.simeon.cz. Těšíme se na setkání s vámi!

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

jsem, který jsem!“ A dodal: „Tak řekneš synům Izraele: »Ten, který jest, posílá mě k vám.«“ A ještě pravil Bůh Mojžíšovi: „Tak řekneš synům Izraele: »Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův, posílá mě k vám!« To je moje jméno na věky, to je můj název po všechna pokolení.“

2. čtení - 1 Kor 10,1-6.10-12

Chtěl bych vám, bratři, připomenout, že všichni naši praotcové byli pod oblakem, všichni prošli mořem, všichni přijali Mojžíšův křest v oblaku a v moři, všichni jedli stejný duchovní pokrm a všichni pili stejný duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela,

a tou skálou byl Kristus. Ale přesto se většina z nich Bohu nelíbila. Pomřeli na poušti. Tyto věci se staly nám pro výstrahu, abychom netoužili po špatnostech, jako toužili oni. Ani nereptejte, jako někteří z nich reptali, a za to byli pobiti od (anděla) Zhoubce. To se jim přihodilo jako výstražný příklad a bylo to napsáno jako poučení pro nás, kteří žijeme v době poslední. Když se tedy někdo domnívá, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl.

Evangelium - Lk 13,1-9

V té době přišli k Ježíšovi se zprávou o Galilejcích, jejichž krev smísil Pilát s krví jejich obětních zvířat. Řekl jim na to: „Myslíte, že ti Galilejci, když to muse-

li vytrpět, byli větší hříšníci než ostatní Galilejci? Ne, říkám vám; když se však neobráte, všichni podobně zahynete. Anebo oněch osmnáct, na které padla věž v Siloe a usmrtila je: myslíte, že byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma? Ne, říkám vám; když se však neobráte, všichni právě tak zahynete.“ Vypravoval pak toto podobenství: „Jeden člověk měl na své vinici zasazený fíkovník a přišel na něm hledat ovoce, ale nic nenašel. Proto řekl vinaři: »Hle, už tři léta přicházím hledat ovoce na tomto fíkovníku, a nic nenacházím. Poraz ho! Proč má zabírat půdu?« On mu však odpověděl: »Pane, nech ho tu ještě tento rok. Okopám ho a pohnojím, snad příště ovoce ponese. Jestliže ne, dáš ho pak porazit.«“

ně též „budu pokládat druhého za přednějšího než sebe“ (srov. Flp 2,3), abych vše konal dokonaleji a „podřídím se kvůli Pánu každému lidskému zřízení“ (srov. 1 Petr 2,13).

e) Páté přikázání *nezabiješ* zakazuje vše, co si řekneme v závěrečném rozjímání o hněvu, a také následující způsoby duchovního zabítí:

- Mohu *zabít svou duši* hříchem a odejít od ní posvěcující milost.

- Mohu *uhasit plamen Ducha Svatého* (srov. 1 Sol 5,19), tedy vnuknutí Ducha Svatého odmítnutím těch dobrých přání, která mi vnukl.

- Mohu *ukřižovat* Krista (srov. Žid 6,6) a šlapat po jeho Nejdražší Krví tím, že konám to, za co by byl znovu ukřižován, pokud by jeho první ukřižování nebylo dostatečné.

- Mohu *zabít duši svých bližních* pohoršením, když jim dávám špatný příklad a nepomáhám jim v nápravě nebo radou, ani duchovními skutky milosrdenství, kdy si to láska ode mě žádá: nazýváme to též zabítím chudého, když jim nepřispěcháme na pomoc tělesnými skutky milosrdenství.

f) Šesté přikázání je *nesemilníš* a zakazuje vše, co uvedeme v rozjímání o nečistotě⁽²⁾. Patří sem však i další duchovní smilstvo a nevěra tím, že opustím Boha, který je jediný a pravý ženich duše, abych svou neuspořádanou lásku dal nějakému stvoření; anebo i tím, že poskvrním díla i slova všemohoucího Boha (srov. 2 Kor 2,17), když je použiji, ne abych Boha potěšil, ale pro své vlastní potěšení a vlastní zisk; ane-

bo když jsem úplně zapomněl na Boha a věnuji se tomu, co nedává žádný užitek.

g) Sedmé přikázání je *nepokradeš* a zakazuje vše, co si řekneme v rozjímání o lakomství⁽³⁾, a kromě toho se dopouštím krádeže i v duchovním smyslu následovně. Okrádám Boha o jeho slávu, když hýřím jeho dary; jsem marnotratný s časem, který bych měl strávit ve službě pro Boha, nesplicím mu své dluhy, které mám za své hříchy anebo i za jeho dary, abych hříchů litoval a za jeho dary byl vděčný. Pokud si přivlastňuji jeho výsadu soudit skryté úmysly, které má bližní a které náleží jen jemu. Stejně tak ničím lásku a duchovní dobra svých bližních a pomáhám tak vůdci všech zlodějů, ďáblu, který se neustále zabývá tím, aby je o ně ochudil.

h) Osmé přikázání je *nevydáš křivého svědectví* a zakazuje všechny hříchy jazyka, které jsou proti účtě a pověsti našeho bližního, jak se zmíníme v úvaze o hněvu. Rovněž v sobě obsahuje soudit unáhleně jeho konání, anebo v nich vidět zlo, aniž pro to máme dostatečný důkaz; anebo jej klameme jakoukoliv lží či přetvářkou skrze pokrytectví, lichocení, světské nabídky, které nemáme v úmyslu splnit. V duchovní rovině vydávám křivé svědectví proti Bohu, když pokřiveně smýšlím o jeho dobru a milosrdenství, o jeho spravedlnosti a prozřetelnosti a když svými špatnými skutky znevažuji Boží přikázání a učení a jsem příčinou, že jeho svaté jméno je znevažováno (srov. Iz 52,5; Řím 2,24) anebo méně ctěno mezi věřícími. Bohu také lžu, když nesplním své slovo, které jsem mu

dal, a rovněž nesplním předsevzetí, které jsem učinil, že něco vykonám pro Boha.

i) Deváté a desáté přikázání jsou obsaženy v šestém a sedmém přikázání.

2. Poté, co jsem si uvědomil tyto hříchy, budu před naším Pánem velmi litovat, že jsem se jich dopustil. A i kdybych přestoupil jen jedno přikázání, přesto se mám považovat, jak říká apoštol Jakub, „vinen ze všech“ (srov. Jak 2,10). A proto sebe mohu nazývat těmito slovy:

Rozhovor. – Modláři, nevěrníku, smilníku, zloději, přetvářko a vrahu! Jak se opovažuješ zranit tolika způsoby Boha a jeho svrchovaný majetát? Proč se tvé srdce nezlomilo smutkem, že jsi přestoupil spravedlivá přikázání Boží? Ó Bože mé duše, kéž mohu říct s Davidem: „Proudem se mi řinou slzy z očí, že se nedodržuje tvůj Zákon.“ (Ž 119,136) Daruj mi tyto slzy v hojnosti, abych mohl smýt své nesčetné hříchy!⁽⁴⁾

(Pokračování)

Zdroj: Louis de Ponte, S. J. Meditations on the mysteries of our holy Faith.

Richardson and Son, London 1852. Str. 274–279.

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Collat. XIV. c. 11, et S. Bonav. Opusc. de dicta sal. lib. III., et serm. de decem preceptis, tom. II.

⁽²⁾ Předposlední rozjímání. [pozn. překl.]

⁽³⁾ Poslední rozjímání. [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ Zde opouštíme tuto (rozsáhlou) kapitolu o Desateru Božích přikázáních. [pozn. red.]

Obrácení „šarlatové dámy“ potratového byznysu

„Jako mnoho jiných osob jsem i já koupila onu velikou lež, která zněla: »To není dítě, je to jenom hrstka tkání.« Carol Everettová uvěřila, že potrat je vyřešením jejího problému. Ve skutečnosti smrt nenarozeného dítěte zničila život celé její rodiny.

Život Carol Everettové probíhal dost bouřlivě. Měla dvě děti, rozvedla se s jejich otcem a uzavřela civilní sňatek s dalším mužem, s Tomem. Stal se jí úplným bůžkem. Za každou cenu si chtěla zasloužit jeho lásku. Jako svátost brala úmluvu s ním uzavřenou, že nebudou mít děti. Ve chvíli, kdy Carol poznala, že je těhotná, se v jejím srdci rozpoutala skutečná bouře. Na jednu stranu si okamžitě zamilovala děťátko vyvíjející se v jejím lůně, ale na druhé straně pociťovala, že musí podat důkaz své lásky a splnit slib, který dala manželovi. Materské city se v ní ale velmi silně ozývaly. Něžně promlouvala ke svému děťátku: „Máš dva týdny a vím, že tam jsi. Cítím, jak rosteš. (...) Ty budeš někým naprosto výjimečným. (...) Už teď tě strašně miluji! Cítím tě tam uvnitř. Mé tělo tě ochrání a dovolí ti v tichosti růst. Už teď vím, že budeš velice milované. (...) Jsi mým sladkým tajemstvím. Budeme mít problémy, až se o tom dozví tvůj otec, ale klidně si tam rošť, a já už se o všechno postarám. Ubráním tě. Ještě nevím jak, ale ubráním tě. (...) Moc miluji tvého otce a vlastně ta skutečnost, že se milujeme, způsobí, že budeš konejšena naší láskou. (...) Jsi darem lásky, kterým obdaruji tvého otce. (...) Ty z nás uděláš skutečnou rodinu. Ty proměníš náš život na úplně jiný, lepší. Budeš počátkem mnoha nádherných věcí. Položila jsem teď ruku na břicho, tam, kde rosteš, abych ti dala najevo, že tě miluji a moc po tobě toužím. Nemůžu se dočkat, až tě budu držet v náručí. (...) Máš už prstíčky na ručkách, na nožkách, už tluče tvé srdíčko. Žiješ.“ V prvním spontánním hnutí srdce Carol přijala své dítě jako nádherný a dobrý dar. Dramatické rozhodnutí však bylo stále blíž...

Žena zoufale hledající záchranu

Carol zoufale hledala pomoc, oporu v někom, kdo ji zachrání před sebou samou. Cítila se jako v pasti. Pomyslela si, že se zeptá svého známého lékaře, Har-

veye Johnsona, na téma potratu a byla si jistá, že ji od toho činu lékař rozhodně odradí. Jak velice se zmýlila, když se ukázalo, že lékař sám provádí nelegální potraty; dokonce nabídl Carol své „služby“! Když šokovaná žena ještě váhala, přesvědčoval ji, že život rozvíjející se pod jejím srdcem, to „je jenom shluk tkání“. Carol netoužila uslyšet taková slova. Neviděla už cestu, jak od potratu utéci...

Carol Everettová

Připravovala se na odstranění dítěte, ale snila ještě o tom, že ji Tom v poslední chvíli zbaví daného slibu, že zachrání dítě a ji samotnou. Žel, nic takového se nestalo. „Stále blíž byla chvíle posledního obětování, které mělo být posvěceno krví. Tímto způsobem jsem měla dokázat, že miluji Toma. Bude si moci být jistý, že ho miluji... Ale copak budu já mít jistotu, že on miluje mě? Nezávisle na tom, jak moc tě miluji – řekla jsem dítěti – tvůj otec tě nechce. Jestli tě ponechám, nebude chtít také mne. Jsi takový maličký, to tě nebude bolet. Je mi to líto, tak strašně, strašně líto.“ Toho dne v Carolině rodině zvítězila smrt.

Strašná skutečnost smrti

Potrat byl jenom počátkem dramatu v Carolině životě. „Když jsem se probudila, mé lůno bylo prázdné. Cítila jsem strašnou prázdnotu na místě, odkud před několika hodinami tak směle a bez jakýchkoliv obav odstranili moje dítě. Přepadla mne deprese a deptající pocit viny,

z očí plynuly slzy.“ Naděje, že potrat odstraní „problém“ a umožní další klidný život, se ukázala mylná. „Myslila jsem si, že »svoboda v rozhodnutí volby« dovede k tomu, že se budu cítit lépe, víc jako žena. Proč se cítím tak mizerně?“ Trápení, které Carol zažívala, ji dovedlo k dalšímu dramatickému rozhodnutí – k podvázání vejcovodů. „Odevzdala jsem tu část své ženskosti, která dává život. Zvítězilo moje silné, mě samotnou ničící já. Jedna bolest za sebou táhla další. Už nikdy jsem neměla mít děti.“

Dramatické účinky potratu

Carol po realizaci potratu s bolestí poznala, že muž vůbec nepostřehl její oběť. Snažila se ho tedy za každou cenu potrestat. Podvědomě však trestala sama sebe. Naplánovala si milostný román, začala pít, zanedbávala děti, stala se závislou na lécích, na práci a nákupech, chtěla spáchat sebevraždu. Zoufale toužila po lásce, zápasila s pocitem viny, nedokázala odpustit ani muži, ani sobě. Následky potratu se dotkly také dvou Caroliných dětí. Žena se přiznala: „Trávit čas s dětmi pro mne bylo tak bolestné a natolik ve mně vzbuzovalo pocity viny, že jsem omezila své zapojování do jejich záležitostí. Bála jsem se k nim přibližovat, poněvadž by mohly odhalit moje tajemství.“ Carol se nejspíše pokoušela o záchranu, ale dělala čím dál větší chyby. Její svazek s Tomem se rozpadl; zůstala jako osamělá matka se dvěma dorůstajícími dětmi v péči. Strach o zajištění bydlení a vzdělání pro děti a snaha udržet dosavadní úroveň života ji dovedly až ke vstupu do potratového průmyslu. Carol se totiž stala velmi rychle skutečným člověkem marketingu a věděla, že v potratovém byznysu se dají vydělat obrovské peníze.

Rozvoj potratového byznysu

Carol začala využívat své dovednosti v budování potratového byznysu. Se spoluvlastníky sítí potratových klinik otevřela nerentabilní centra nabízející ženám sexuální poradenství. Skutečným cílem

MODLITBA ZA UZDRAVENÍ Z NÁSLEDKŮ (Z PODÍLU NA) POTRATECH

Děkuji ti, Pane Ježíši, žeš mi odpustil hřích zabítí dítěte (podíl na hříchu). Uzdrav mě, prosím, ze všech následků potratu dítěte, které sis od věků zamiloval. Odejmi ode mne všechny zátky psychické, fyzické, duchovní a nervové. Odevzdávám ti veškerý nedostatek vnitřní rovnováhy, návaly myšlenek, bolest, pesimismus a deprese. Zbav mě úzkosti, obav, neklidu, smutku a zoufalství. Zbav mě veškerého citového chaosu a uzdrav mě z citové rozpolcenosti a vnitřní vyprahlosti. Zbav mě veškerého citového napětí a neshody s odpuštěním si vyznaného hříchu. Naprav moje svědomí a očisti je z odsouzení sebe sama a neustálého obviňování se navzdory odpuštěnému hříchu. Pomož mi, Bože, přijmout tvoje odpuštění. Pomož mi pochopit, že ve svaté zpovědi jsi mě obmyl svojí Krví z vyznaných hříchů a že tyto již neexistují, protože tys je vzal na sebe. Ty sám, Ježíši, jsi skrtil můj dlužní úpis. Dopřej mi milovat moje děťátko a těšit se, že se uvidíme na věčnosti. Jaké chceš dát jméno mému dítěti? Přines, Pane, ... (jméno mého dítěte) moji vroucí omluvu a prosbu o odpuštění. Kéž mzdou tohoto skutku se stane závazek k duchovní adopci počatého dítěte, jakož i uctívání tebe za milosrdenství, které jsi mi prokázal, a zázrak tvé nekonečné lásky. Amen.

středisek bezplatných těhotenských testů mělo být vybízení žen k potratům. Na bezplatné sexuální porady a těhotenské testy pracovníci klinik zvali poradce z vyšších škol, sociální pracovníky a dostávali také informace od agentur sociální péče. Sociální pracovníci jim posílali ženy na bezplatné testy a oni těm ženám radili, kam jít na potrat – samozřejmě do svých klinik. Carol využívala každé příležitosti, aby přiměla ženy k ukončení těhotenství. S tímto cílem tak vyškolila poradce po telefonu, aby skutečně dokázali ženy přemluvit k potratu. Carol věděla, že v její práci se počítají jenom peníze, a ne pomoc ženám. Hlavním cílem bylo zvyšování počtu potratů. Proto Carol usilovala přimět s ní spolupracujícího potratáře, Harveye Johnsona (téhož, který odstranil její vlastní dítě) k provádění stále většího počtu potratů ve stále pokročilejším těhotenství. Ukázalo se to být ještě větším rizikem pro zdraví a životy žen.

Horor za dveřmi potratových klinik

Carol a její spolupracovníci usilovali o čím dál větší příjmy. Doktor Johnson kradl pro kliniku materiály z nemocnice, ve které pracoval. Vedoucí skupina všechno plánovala jen za účelem zisku; využívali ženy, nedbali na jejich zdraví a bezpečí. Dokonce prodávali potraty i ženám, které nebyly těhotné. V případě nějaké netypičnosti, ohrožení života ženy, šlo jenom o to, aby se do médií nedostala žádná fakta. Vlastníci tohoto byznysu chtěli udržet pověst profesionální a bezpečné sítě klinik. Museli tedy skrývat fakt, že na jejich klinikách při 500 potratech vykonaných za měsíc odešla minimálně jedna žena s doživotním poškozením. Některé velmi dramatické případy se Carol vryly hluboko do paměti. Tou dobou se do jejího svědomí stále častěji probíjela pravda, že potratový byznys je páchání křivdy na člověku. Everettová sama sebe nazývala „šarlatovou dámou“...

Přelom

Mezi Carol a jejími spolupracovníky začal narůstat konflikt o vedení. Žena měla také příležitost bolestně se přesvědčit, že jim nemůže důvěřovat. Pokoušejíc se zastavit krizi souhlasila s tím, že se setká s poradcem Jackiem Shawem, který – jak

se později ukázalo – byl pastorem. Začal ji vyprávět o Boží lásce, o tom, že pouze plnění jeho vůle přináší člověku radost a pokoj. Setkání zakončil společnou modlitbou, aby zmrtvýchvstalý Kristus proměnil Carolino srdce a vedl ji v životě dál. Žena nevěřila v účinnost této modlitby. Přesto na její účinky nebylo třeba dlouho čekat... Everettová od té chvíle začala vnímat skutečnost jinak. Všimla si konečně dramatu a slz žen vstupujících na kliniku. Jednoho dne poklekla ve své pracovně na potratové klinice a upřímně se pomodlila: „Pane – jestliže vůbec jsi – pokud tohle není to místo, kde mám být, zatřes mnou, ukaž, co mám dělat.“ Everettová začala také rozmlouvat se ženami ve své pracovně, radit jim a těšit je. Překvapovala sama sebe, že v rozporu s tím, co dělala dříve, nevyužívá strachu žen k tomu, aby je přemlouvala k potratu. „To bylo neuvěřitelné! Teď jsem na ženy hleděla úplně jinak. Chtěla jsem se k nim přiblížit a milovat je.“ Na jednu stranu byla Carol udivená, že sama sobě ubírá prostředky pro živobytí plynoucí z potratů, a na druhé straně cítila v srdci hlubokou, do té doby nepoznanou radost a lásku k druhému člověku. V jistou chvíli prostě Everettová odešla z kliniky a už se do práce nevrátila.

Proces obrácení

Pro Carol tehdy začal proces její proměny. Musela překonávat obavy, že nebude mít z čeho žít a starat se o děti. Právě když se potýkala s finančními problémy, hlásili se jí potratáři a nabízeli spolupráci. Musela překonat pokušení vrátit se

k potratovému byznysu. Začala vnímat, že potrat je hřích, a uvěřila, že jenom Bůh může ten hřích odpustit. Každodenní modlitba přinášela v Carolině životě čím dál větší plody. Bůh léčil její srdce také láskou, přízní a akceptací nových známých z křesťanského společenství. Žena rovněž pochopila, že Bůh skrze její svědectví může zachránit jiné ztracené lidi. Rozhodla se tedy pro obranu života. Necítila se však ještě duchovně připravena na takový boj. Bála se také členů pro-life hnutí, poněvadž je měla za zlé lidi, jak ji k tomu vedly mediální odkazy. Tyto obavy se brzy vytratily.

Významnou událostí v Carolině životě se stalo její vystoupení v roli svědka před legislativou Texasu v Austinu, kde obránci života představovali projekt ústavy na ochranu života v tomto státě. Carol tehdy zažila, že je to především duchovní boj. Cítila totiž, jak na ni útočí zlý duch. Obrátila se k Bohu v modlitbě a otevřela Písmo svaté právě na úryvku: „Hle, učiním tě okovaným smykem na mlácení, novým, z obou stran ostrým. Budeš mlátit a drtit hory, s pahorky naložíš jako s plevami.“ (Iz 41,15) Carol tehdy pochopila, že Bůh chce přivést k užítku i ty nejhorší a nejčernější věci v jejím životě a využít je k dobrému. Rozhodla se tedy, že naplní Boží plán, jak nejlépe umí. „Začala jsem se soustřeďovat na to, co jsem měla v úmyslu říci, na pravdu, která se skrývala za vznešenými slovy »právo« a »volba«. Na to, o čem jsem věděla – o vraždění dětí, mrzačení žen, dokonce jejich usmrcování. Zažila jsem to všechno bezprostředně,

informace jsem měla z první ruky. Mohla jsem vypovídat o špatně provedených zákrocích, o tom, jakým způsobem byly ukryvány za zavřenými dveřmi potratových klinik. Mohla jsem jim říci o 35 tisících dětí – zavražděných a vyhozených jak zkažené maso na hamburgry na veřejná smetiště.“ Díky Boží posile se Carol už cítila uvolněná od strachu.

Smíření s nenarozeným dítětem

Čím víc se Carol angažovala v záležitosti obrany života, tím častěji se k ní vracely vzpomínky na její vlastní potrat. Soudila, že jiní lidé a Bůh jí to neodpustí. Náhle dostala milost otevřeného svědectví o vlastním potratu, o tom, jakým velikým zlem v jejím životě byl. Tak začal těžký a bolestný proces uzdravování Carol jako matky. Žena překonávala pocit viny a vnímala tak hluboký zármutek a trápení, že neviděla žádný smysl života. Představovala si, jak by vypadal její život, kdyby její třetí dítě žilo... Přelomovým mo-

mentem bylo vzájemné odpuštění si Carol a Toma, otce nenarozeného dítěte. Muž pociťoval rovněž důsledky hříchu potratu. Oba chápali, jak velkou chybou bylo jejich rozhodnutí a kolik zla způsobilo celé jejich rodině. Carol také po odpuštění sobě samé mohla v plnosti přijmout bolestnou pravdu, že je matkou dítěte, které zbavila života. Cítila, že to dítě byla dceruška, dala jí jméno a v duchu se k ní obrátila se slovy: „Heidi, nic nedokáže vynahradit tvoji ztrátu, ale chci, abys věděla, že tvoje smrt nebyla bezúčelná. Láska, kterou mi prokázal Bůh, když mi odpustil moje hříchy, mě přivedla k těžké práci a k promlouvání ke každé matce i ke každému otci, kterým to mohu říci, že jsem se sama dopustila chyby. Pokouším se jim pomoci, aby uslyšeli pláč svého nenarozeného dítěte volajícího: »Já chci žít! Dovolte mi růst a používat všechno, co dává život. Nevylučujte mne ze svého života, dokud mi nedáte možnost sdílet ho s vámi. Nezávěrejte přede mnou svá srdce!« Pokouším se

pomáhat těm rodinám, které zničil potrat. Toužím, aby odhalily sílu lásky, kterou já už dnes znám a pořád pozoruji ve své rodině.“ Carol pochopila, že Bůh ve svém milosrdenství z jejího dramatického životního příběhu dokáže vytěžit dobro. Kristus totiž proměňuje srdce hříšníků a je na ději pro lidi úplně ztracené.

Uzdravení po potratu

Mnoho lidí trpí po potratu celá léta. Nejenom ženy, ale také muži – všichni, kteří se bezprostředně nebo zprostředkovaně účastnili na potratu. Pro osoby, které potřebují duchovní a emocionální uzdravení, byly připraveny rekolekce *Rachelina vinice*. Přivádějí na cestu smíření se sebou, s dítětem, s Bohem i s vlastní rodinou. Pán Bůh skrze svátosti pokání, Eucharistii a modlitby dává milosti potřebné k překonání důsledků hříchu potratu.

*Z Miujcie się! 4/2021 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Rozdrť satanovi hlavu

10 silných citátů papeže sv. Pia X. (Giuseppe Melchiorre Sarto, * 1835 Riese – † 1914 Vatikán)

Svatý papež Pius X. je pro katolíky velkou inspirací. Narodil se v chudé italské rodině jako jedno z deseti dětí.

Tento první papež 20. století je pověstný zejména svojí liturgickou a kanonickou reformou. Během 11 let svého pontifikátu (1903–1914) se držel hesla *Instaurare omnia in Christo* (Všechno obnovit v Kristu). Pius X. posunul věk přístupu k prvnímu svatému přijímání na 7 let, povzbuzoval věřící k častému a pravidelnému přijímání Eucharistie a vykazoval pevnou oddanost a úctu k Panně Marii. Varoval před modernistickou teologií, nabádal věřící k četbě Písma svatého, obnovil gregoriánský chorál, zrevidoval breviář, zreorganizoval kurii a inicioval kodifikaci kanonického práva. Papeže Pia X. svatořečil papež Pius XII. v roce 1958.

Nabízíme deset citátů svatého papeže Pia X., které mohou pomáhat rozdrtit hlavu satana v našem životě.

• „Jaká cesta vede k Ježíši Kristu? Máte ji před očima: je to církev. Je naší povinností připomínat všem, velkým

i malým, že pro naši věčnou spásu je absolutně nezbytně nutné hledat útočiště právě v církvi.“

• „Narodil jsem se v chudobě, žiji v chudobě a v chudobě chci také zemřít.“

• „Satan vládne s takovou mocí díky lehkovážné slabosti katolíků.“

• „Svatý růženec je nejkrásnější a na milosti nejbohatší modlitbou ze všech modliteb. Je to modlitba, která se dotýká samotného Srdce Matky Boží ... a pokud chcete, aby ve vašich domovech zavládl pokoj, modlete se růženec jako rodina.“

• „Svaté přijímání je nejkratší a nejjistější cestou do nebe.“

• „Každé srdce bez výjimky touží po pokoji. Avšak bláznem je ten, kdo tento pokoj hledá mimo Boha. Jakkmile totiž Boha vyženeme pryč, vyhostíme ze sebe právo a spravedlnost; a když selže spravedlnost, ztrácí se i veškerá naděje na pokoj.“

• „Je nezbytné, aby se děti ještě předtím, než je ovládnou vášně, sytily Kristem. Tak totiž budou moci s větší silou a odvahou odolávat útokům ďábla, těla

a dalších nepřátel, ať už vnitřních, anebo vnějších.“

• „Je pravda, že žijeme ve strašné době; v době, v níž si bez výčitek můžeme osvojit nárek proroka: »Není věrnosti ani milosrdenství ani poznání Boha v zemi.« (Oz 4,1) A přece máme i v této přílivové vlně zla před očima nejmilostivější Panu Marii jako oblouk duhy v oblacích, jako tu, která smíruje Boha s člověkem.“

• „Největší překážkou apoštolátu církve je ustrašenost a váhavost, lépe řečeno strach a zbabělost věřících.“

• „Ať zuří bouřka a obloha ať ztemní – avšak nic z toho by nás nemělo vyděsit. Důvěřujeme-li Marii tak, jak bychom měli, rozeznáváme v ní Pannu Nejmocnější, která svojí čistotou a nedotknutou nohou rozdrtila hlavu hadovi.“

Svatý papeži Pie X., oroduj za nás!

*Zdroj: churchpop.cz
Přeložil a upravil -dd-*

Vložme rány tohoto světa do Božích ran

- dokončení homilie papeže Františka ze str. 2

odplatu tohoto světa, nikdy nedojde pokoje a též pokoj nedokáže šířit, protože ztrácí ze zřetele Otce a bratry. Toto riziko hrozí všem, a proto nás Ježíš varuje: „Dejte si pozor.“ Jako by říkal: „Můžete se těšit z nekonečné odplaty, která nemá sobě rovna, dbejte proto, abyste se nedali ošálit vnějším zdáním a nehnali se za haléřovou odměnou, která se vám rozpadne pod rukama.“

Smyslem popelce, který přijmeme na svou hlavu, je vymanit nás z mámení, v němž upřednostňujeme lidskou odplatu před Otcovou odměnou. Toto strohé znamení, které podněcuje úvahu nad prchavostí našeho lidství, je jakýmsi hořkým, leč účinným lektvarem na léčbu nemoci, vyvolané vnějším dojmem. Je to duchovní nemoc, která člověka zotročuje a vytváří v něm závislost nad obdivem druhých. Je to skutečné „otročství očí a mysli“ (srov. Ef 6,6; Kol 3,22), jež vede do života ve znamení marnivosti, které nezáleží na čistotě srdce, nýbrž na lidském uznání, nikoli na Božím, nýbrž na lidském pohledu. Když se s takovou odměnou spokojíme, nežijeme dobře.

A toto onemocnění vnějškovostí se žel vkrádá též do nejposvátnějších kruhů. Právě na tomto dnes Ježíš trvá: také modlitba, dobré skutky a půst totiž mohou být sebevtažné. Každé gesto, ač sebekrásnější, může nahlodávat červotoč sebezalíbení. Tehdy není srdce plně svobodné, neboť nehledá lásku k Otci a bratrům, ale schválení ze strany lidí, jejich potlesk, vlastní slávu. A vše se tedy může stát jakousi přetvářkou před Bohem, sebou samými i druhými lidmi. Boží slovo nás proto vybízí k vnitřnímu zpytování, abychom rozpoznali toto pokrytectví. Stanovme diagnózu této vyhledávané vnějškovosti a zkusme jí strhnout masku, prospěje nám to.

Popelec vrhá světlo na nicotnost, která se skrývá za ustaraným úsilím o *světskou odplatu*. Připomíná, že světskost je jako prach, který odvané lehký vítr. Sestry a bratři, nejsme na světě proto, abychom se hnali za větrem. Naše srdce žízni po věčnosti. Postní doba je časem, který nám

Pán daroval, abychom se navrátili do života, vyléčili své nitro a ubírali se k Velikonocům, k tomu, co nepomijí, k *odplátě u Otce*. Je to cesta uzdravování, která nezmění vše ze dne na den, avšak denně do života vnese nového ducha, jiný styl. Právě k tomu slouží modlitba, konání dobrých skutků a půst: pokud byly protříbeny postním popelem a očištěny od pokrytectví vnějškovostí, rozvinou se v plné síle a obnoví živý vztah k Bohu, bratrům i sobě samým.

Pokorná modlitba, utajená ve skrytu vlastní komůrky (srov. Mt 6,6), je tajemstvím, díky němuž rozkvétá vnější život. Je to vřelý, láskyplný a důvěryplný dialog, který utěšuje a otevírá srdce. Zejména v této postní době se modleme s pohledem upřeným na kříž, dejme se prostoupit dojemnou Boží něhou a vložme rány tohoto světa i své vlastní rány do jeho ran. Nepodléhejme spěchu a mlčky před ním stůjme. Vraťme se k plodné podstatnosti niterného dialogu s Pánem. Bůh totiž nemá zalíbení v nápadném vzhledu, avšak miluje, když jej vyhledáme v utajení. Je to ona diskrétní láska, vzdálená jakékoli okázalosti a rozruchu.

Pokud je modlitba pravá, projevuje se v milosrdné lásce, která nás vysvobozuje z nejhoršího otroctví, jimž spoutáváme sami sebe. Postní charita, protříbená popelcem, nás přivádí k podstatnému, tedy k niterné radosti z daru. Almužna, udílená mimo světla reflektorů, dodává srdci pokoj a naději. Odkrývá nám krásu obdarování, jež se stává přijetím, a tak nám umožňuje odhalit cenné tajemství:

dávat rozradostňuje srdce více než přijímat (srov. Sk 20,35).

A konečně půst. Není to dieta – naopak, osvobozuje nás od sebevtažné posedlosti tělesným blahobytem a pomáhá nám udržovat ve formě nikoli tělo, nýbrž ducha. Půst nás přivádí k tomu, abychom věcem přisoudili správnou hodnotu, a konkrétně nás upamatovává na skutečnost, že život nelze podřídít pomíjivým scénářům tohoto světa. Půst se neomezuje pouze na jídlo – zejména v postní době se máme postit od toho, na čem jsme svým způsobem závislí. Každý ať se nad tím zamyslí, aby jeho půst skutečně zasáhl do konkrétního života.

Jestliže modlitba, dobré skutky a půst uzrávají ve skrytu, *jejich účinky* nejsou tajné. Modlitba, konání dobra a půst nejsou lékem jen pro nás, nýbrž pro všechny, poněvadž mohou změnit dějiny. V prvé řadě kvůli tomu, že člověk, který zakouší jejich účinky, je téměř bez povšimnutí předává druhým, a především vzhledem k tomu, že modlitba, dobré skutky a půst jsou hlavními cestami, které Bohu umožňují, aby zasahoval do našich životů a běhu světa. Jsou to zbraně ducha, jimiž, o tomto dni modlitby a postu za Ukrajinu, vyprošujeme od Boha onen pokoj, který lidé sami nedokážou nabýt a budovat.

Pane, který vidíš do skrytosti a odpálíš nám nad veškeré naše očekávání, vyslyš modlitbu těch, kdo v tebe důvěřují, zejména těch nejprostších a nejzkušenějších, těch, kteří trpí a prchají před racheťem zbraní. Navrať srdcím pokoj, navrať našim dnům svůj pokoj. Staň se!

Přeložila Jana Gruberová,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)

Farnost sv. Prokopa na Sázavě vás zve na
ZAHÁJENÍ POUTNÍ SEZONY NA SÁZAVĚ v pátek 25. 3. 2022
(výroční den smrti sv. Prokopa)

Program: 16.30 přednáška: Nejnovější archeologické poznatky – PhDr. Soňa Dvořáčková, Archeologický ústav AV ČR Praha (farní sál Sázavského kláštera) • 18.00 mše svatá – celebruje P. Jaroslav Brož, kanovník na Vyšehradě • 19.15 přednáška: Hlavní poselství Listu Židům – P. doc. ThLic. Jaroslav Brož, Th.D., S.S.L., KTF UK. Více na www.sazavskyklaster.cz.

Pondělí 21. 3. 2022

6:05 Cesta k andělům: Vojtěch Kodet – karmelitán **7:00** V pohorách po horách: Palkovické hůrky **7:10** Obdarovávání – Otec Radek **7:25** Ateliér užité modlitby: Markéta Hanáková **8:30** Cesty – Příběhy pomalým krokem: Archandělova cesta **9:10** Outdoor Films s Pavlem Kořínkem a Leošem Hustákem (73. díl): Z Koprivnice na sedmatisícovku Minya Konga (Tibet) **10:45** S Bohem pro lidi **11:15** Plečnickův kostel sv. Františka v Lublani **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Klapka s Ing. Jaroslavem Kolčavou **14:00** Světlo pro opuštěné **16:00** V souvislostech **16:20** Poutníci času: Se sr. Annou Vendulou Malichovou **16:40** Noční univerzita: Dušan Majer – Budoucnost americké pilotované kosmonautiky **17:30** Harfa Noemova: Mistři taktovky – Petr Fiala **18:00** Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívča husy, Haj husičky od vodičky **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Obrácení svatého Pavla **18:15** Epydemye na Mohelnickém dostavníku 2016 **19:00** Víra do kapsy [P] **19:20** Historie a současnost Matice svatohostýnské **19:45** Přejeme si... **20:05** Dům ze skla? [L] **21:10** Putování po evropských kláštřech: Klášter benediktinek ve Schoten, Belgie **21:45** Kaplani naděje: P. Marcin Saj **22:05** Jak potkávat svět (66. díl): Se Slávkem Klecandrem a Romanem Dostálem **23:30** Setkání (18. díl): Jiří Carbol – dřevěný kostel sv. Antonína Paduánského na Prašivě **23:40** Kulatý stůl: Rodinné farmy **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 22. 3. 2022

6:05 Cesta k andělům: Josef Koutecký **6:55** Gojdič – láska nadevšecko **8:00** Křižovatka v Příchovicích **9:10** V souvislostech **9:30** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa **10:30** Noční univerzita: Martin Pavlík – Trojí zklamání **11:15** Povolání – Sestra Olga **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách: Teplické skalní město **13:00** Naše peníze, jejich osud **14:05** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře: Abychom nezapomněli... O nejmenších muzeích **15:30** Klauzura **16:00** Muzikanti, hrajte **17:00** O starých Starých Hamrech **18:00** Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívča husy, Haj husičky od vodičky **18:05** Příběhy Starého Zákona: Stvoření světa **18:15** Animované biblické příběhy: Rút **18:45** Animované příběhy velikánů dějin: Alexander Graham Bell (1847–1922) **19:15** Setkání (14. díl): Šimon Heller – kostel sv. Jakuba staršího v Jilovicích **19:25** Zpravodajské Noeviny: 22. 3. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Výpravy do divočiny: Světlo v hlubinách [L] **21:10** Na startu: S Janem Kubínem [P] **21:35** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Rozmluva se Samařankou (Jan 4,5–42) **22:15** Má vlast: Třebíč **23:15** Pěšky hezky česky: Svatojakubská cesta **23:35** Terra Santa News: 16. 3. 2022 **0:00** Sedm divů v Těrchově **0:35** O zaniklé Karvině **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 23. 3. 2022

6:05 Cesta k andělům: Veronika Žilková **6:55** Zpravodajské Noeviny: 22. 3. 2022 **7:20** Noční univerzita: Dušan Majer – Budoucnost americké pilotované kosmonautiky **8:10** Andělka **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:05** Poletuchy: Na skok na Blazenou Rajnušovou **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách: Klokočské skály **13:00** Co se v mládí naučíš: Rožnovské slavnosti 2021 **14:00** Na startu: S Janem Kubínem **14:35** Dům ze skla? **15:40** Zpravodajské Noeviny: 22. 3. 2022 **16:05** ARTBITR – Kulturní magazín **16:15** Biblická studna **17:20** Nigérie – soužití **18:00** Sedmihlásky (124. díl):

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Ej, pase dívča husy, Haj husičky od vodičky **18:05** Příběhy Starého Zákona: Neposlušnost prvních lidí **18:10** Strýček Emu: Sběratelství **18:20** Cvrlikáni (88. díl): Epydemye **19:25** Terra Santa News: 23. 3. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Nebojte se... [L] **21:05** Adorace [L] **22:10** Noční univerzita: Petr Kadlec – Koukej, Bože, moje lajky! [P] **22:55** Cesty – Příběhy pomalým krokem: Archandělova cesta **23:20** Generální audience papeže Františka **23:40** Hriňovský kostel na Islandu **0:15** Zámek Židlochovice – zahrada času **0:45** Vincent Hložník, umělec evropského formátu **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 24. 3. 2022

6:05 Cesta k andělům: Tomáš Jirsa **7:00** V pohorách po horách: Bílá hora – Podbeskydská pahorkatina **7:10** Víra do kapsy **7:25** Flešbky – Godzone podcast **8:00** Terra Santa News: 23. 3. 2022 **8:20** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Rozmluva se Samařankou (Jan 4,5–42) **9:10** Do varu s Maxem Kašparů: Krize vztahů **9:30** Etiopie: Jděte a získávejte učedníky **10:05** Kulatý stůl: Rodinné farmy **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Má vlast: Mariánské Lázně **14:05** Generální audience papeže Františka **14:25** Poletuchy: Na skok do Krasu **15:15** Brazílie – Querida Amazonia **15:45** Jak roste chléb **16:10** Zpravodajské Noeviny: 22. 3. 2022 **16:35** Gramofon (4. díl): aneb Hledáme písničku pro všední den **17:35** V pohorách po horách: Lysá hora **18:00** Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívča husy, Haj husičky od vodičky **18:05** Příběhy Starého Zákona: Kain a Ábel **18:15** Ovečky: 4. neděle postní [P] **18:40** Chiara Luce Badano – Neobyčejný příběh obyčejné dívky **19:25** Zpravodajské Noeviny: 24. 3. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Prorok léčil: Solanus Casey **21:05** Putování po evropských kláštřech: Klášter karmelitů v Cornwall, Anglie **21:40** Missio magazín: Únor 2022 **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Ghana – Příběh dětí duchů **0:40** Zpravodajské Noeviny: 24. 3. 2022 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 25. 3. 2022

6:05 Cesta k andělům: Araik Abajyan – arménský křesťan **6:55** Zpravodajské Noeviny: 24. 3. 2022 **7:15** Za operu **8:10** Můj chrám: Ing. arch. Jan Soukup, katedrála Plzeň **8:30** Setkání (17. díl): Lenka Procházková – Růžodol **8:40** Jeníkov **9:10** Mezi pražci (104. díl): Březen 2022 **9:55** Kaplani naděje: Anna Macková **10:05** Hovory z Rekovic: Lenka Hružová **10:25** Dům ze skla? **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Epydemye na Mohelnickém dostavníku 2016 **13:40** Setkání (23. díl): Antonín Tesařík – kostel Nanebevzetí Panny Marie v Mikulčicích a Archeopark Mikulčice **14:00** Výpravy do divočiny: Světlo v hlubinách **15:00** Křížová cesta ze Svatého Hostýna: pobožnost křížové cesty **15:30** Povolání – Sestra Olga **15:45** Bačkorám navzdory: Alice v říši divů **16:00** Zpravodajské Noeviny: 24. 3. 2022 **16:25** Mixtěkové – Mezi náboženstvím a tradicí **17:00** Kajčí bohoslužba z baziliky sv. Petra ve Vatikánu

s papežem Františkem [L] **18:00** Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívča husy, Haj husičky od vodičky **18:05** Příběhy Starého Zákona: Noe a potopa světa **18:12** Krajina pro motýly **18:35** Něco navíc **19:45** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Bolavé duše dětí [L] **21:30** Poutníci času: S dětským lékařem Martinem Magnerem **21:50** Putování po evropských kláštřech: Peter Hans Kolvenbach, generální představený jezuitů **22:25** Expedice Rembaranka: Do hlubin času **23:05** Příběh růžence: Nyní i v hodinu smrti naší **0:25** Ilaria Graziano & Francesco Forni na Folkových prázdninách **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 26. 3. 2022

6:05 Cesta k andělům: Zdeněk Pololánek – hudební skladatel **7:00** Stopy hutě **7:08** Nededza **7:35** Meditační kaple sv. Jana Pavla II. v Ústí nad Orlicí **7:45** Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívča husy, Haj husičky od vodičky **7:50** Animované biblické příběhy: Rút **8:20** Ovečky: 4. neděle postní **8:45** Strýček Emu: Sběratelství **8:55** Animované příběhy velikánů dějin: Alexander Graham Bell (1847–1922) **9:35** UNITED 2019: Koncert Brandona Knowbodyho (US) **10:40** Víra do kapsy: Jak zvládat stres **10:55** Kaplani naděje: Dagmar Sližová **11:05** Zpravodajské Noeviny: 24. 3. 2022 **11:30** ARTBITR – Kulturní magazín **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba **12:05** Pod lampou **14:15** Dedičstvo národů: MFF Myjava 2019 **15:20** Můj chrám: Max Kašparů, kostel sv. Filipa a Jakuba, Žirovnice **15:40** Bazilika s tajemným světlem (1. díl): Šlechtická a panovnícká bazilika **16:00** Groteský Busera Keatona: Frigo, oběť krevní msty **17:15** Krajina pro motýly **17:32** Salesiáni v Brazílii **18:00** Slovo na neděli: 4. neděle postní [P] **18:25** Cesty – Příběhy pomalým krokem: Cesta od svatého Viktora do Cima Grappa [P] **18:50** Setkání (6. díl): MUDr. Romana Bělohávková – Zelená hora **19:00** Moje obrazy jsou dílem staletí [P] **19:25** V souvislostech [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Outdoor Films s Martinem Vrbickým: Filmář sportovního prostředí [P] **21:35** Moudrost mnichů: Umění pracovat na sobě **21:50** V pohorách po horách: Čtyři palice – Žďárské vrchy [P] **22:05** Evangelium podle Matouše **0:10** Stopy ve sněhu **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 27. 3. 2022

6:05 Cesta k andělům: Marek Jícha – kameraman **7:00** Guatemala – Lidé kukuřičných polí **7:30** Cvrlikáni (65. díl): Jan Řepka **8:30** V pohorách po horách: Čáp – Jiráskovy skály **8:40** Slovo na neděli: 4. neděle postní **9:10** Prorok léčil: Solanus Casey **10:10** Víra do kapsy **10:30** Mše svatá u příležitosti Světového dne malomocných z kaple Telepace [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:25** Muzikanti, hrajte **14:05** Moje obrazy jsou dílem staletí **14:30** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Uzdravení slepce (Jan 9,1–41) **15:10** Outdoor Films s Martinem Vrbickým: Filmář sportovního prostředí **16:45** Můj chrám: Doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D., bývalý děkan Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v kostele Panny Marie Karmelské, Kostelní Vydří **17:05** Noční univerzita: Petr Kadlec – Koukej, Bože, moje lajky! **18:00** Sedmihlásky (134. díl): Babka a kozlík **18:05** Ovečky: 4. neděle postní **18:30** Animované biblické příběhy: Samuel **18:55** Strýček Emu: Čas [P] **19:05** Animované příběhy velikánů dějin: Maria Curie-Skłodowska (1867–1934) **19:35** Setkání (5. díl): MUDr. Vít Kaňkovský – křížová cesta u Mysliboře **19:45** Přejeme si... **20:05** Dokořán: S Pavlem Fischerem [P] **20:55** Mučen pro Krista **22:10** Má vlast: Otrokovice **22:55** Výpravy do divočiny: Světlo v hlubinách **23:58** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:59** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 21. 3. o 19:00 hod.:

Kroky viery: Svoj pokoj vám dávam

Televízna duchovná obnova, modlitba sv. ruženca.

Utorok 22. 3. o 17:00 hod.:

Posvätné miesta kresťanskej viery (dokument)

Betfage.

Streda 23. 3. o 21:20 hod.:

Semienka nádeje

(Príhovor v katedrále sv. Martina)

V katedrále sv. Martina sa Svätý otec počas svojej návštevy Slovenska prihovoral biskupom, kňazom, rehoľníkom, seminaristom a katechétom. Vyzval k slobode, kreativite a dialógu. Zároveň povzbudil biskupov a kňazov, aby sa nebáli formovať ľudí tak, aby mali zreľý a slobodný vzťah k Bohu. Ako pretaví slová pápeža do praxe každodennosti?

Štvrtok 24. 3. o 10:35 hod.: Ujo Paľko (dokument)

Dokument o pátrovi Pavlovi Horskom SJ, rodákovi z Vlkoľína, ktorý svoj život zasvätil pravde a službe Bohu. Napriek neľahkému životu, väzneniu a nemožnosti vykonávať kňazskú službu neprestal veriť v dobro, ktoré jediné môže zmeniť svet k lepšiemu.

Piatok 25. 3. o 17:00 hod.: Kajúca pobožnosť

Priamy prenos z Vatikánu.

Sobota 26. 3. o 20:30 hod.: Bernadeta: Zázrak v Lurdoch

V roku 1858 sa Bernadete Soubirousevej, chudobnej dievčine z Lúrd, zjavila Panna Mária až osemnásťkrát. Ľudia jej spočiatku neverili. Ale vďaka jej úprimnosti, nevinnosti a vytrvalosti mnohí predsa uverili.

Nedeľa 27. 3. o 15:30 hod.: Taizé

Záznam kajúcej pobožnosti v duchu modlitby Taizé z Prešova.

V rámci prípravy snoubenců na manželství jsou pořádány v **Centru naděje a pomoci (Vodní 13, Brno)** kurzy k problematice komunikace ve vztahu, o lidské sexualitě a kurz STM PPR i ve formě on-line. Nejbližší termín setkání **webináře „O MANŽELSTVÍ A SEXUALITĚ“ je 28. 3. 2022.**

Tomuto webináři předchází pro snoubence určený **webinář „UMĚNÍ KOMUNIKACE“ 21. 3. 2022.** Snoubenci mohou využít zakoupení zvýhodněného balíčku obou webinářů. Celková nabídka kurzů je na <https://www.cenap.cz/kurzy-pro-verejnost>. Je též možné objednat si zdarma **nahrávku přednášky „Ztráty a nálezy s STM“.**

BREVIÁŘ PRO LAIKY

19. – 26. BŘEZNA 2022

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 20. 3.		PO 21. 3.		ÚT 22. 3.		ST 23. 3.		ČT 24. 3.		PÁ 25. 3.		SO 26. 3.	
Antifona	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	1335	1478	270	299
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	270	300	271	300	272	301	271	300	272	301	1335	1479	272	301
Antifony	338	376	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1336	1480	1123	1248
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	813	914	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	338	377	342	381	345	385	348	389	352	393	1337	1480	359	400
Antifona k Zach. kantiku	338	377	342	382	345	385	349	389	352	393	1337	1480	359	401
Prosby	338	377	342	382	346	385	349	389	352	393	1337	1481	359	401
Závěrečná modlitba	339	378	343	382	346	386	349	390	353	394	1338	1481	360	402
Modlitba během dne:														
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302
Antifony	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	1338	1481	273	303
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1265	1403	1128	1254
Krátké čtení	339	378	343	383	346	386	350	390	353	394	1338	1482	360	402
Závěrečná modlitba	339	378	343	382	346	386	349	390	353	394	1338	1481	360	402
Nešpory:														
SO 19. 3.														
Hymnus	268	297	268	297	268	298	269	299	268	298	1331	1474	1339	1483
Antifony	336	375	340	379	1056	1177	1071	1193	1086	1209	1332	1475	1340	1484
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1332	1475	1340	1484
Kr. čtení a zpěv	336	375	341	380	344	384	347	387	351	391	1334	1477	1342	1489
Ant. ke kant. P. M.	337	376	341	380	344	384	347	388	351	392	1334	1478	1343	1487
Prosby	337	376	341	380	344	384	348	388	351	392	1335	1478	1343	1487
Záv. modlitba	339	378	339	378	343	382	346	386	349	390	1338	1481	1338	1481
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1238	1374	1242	1379

Liturgická čtení

Neděle 20. 3. – 3. neděle postní

1. čt.: Ex 3,1-8a.13-15
 Ž 103(102),1-2.3-4.6-7.8+11
 Odp.: 8a (*Hospodin je milosrdný a milostivý.*)
 2. čt.: 1 Kor 10,1-6.10-12
 Ev.: Lk 13,1-9

nebo čtení z cyklu A:

1. čt.: Ex 17,3-7
 Ž 95(94),1-2.6-7b.7c-9
 Odp.: 7c-8a (*Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu! Nezatvrzujte svá srdce!*)
 2. čt.: Řím 5,1-2.5-8
 Ev.: Jan 4,5-42

Pondělí 21. 3. – ferie

1. čt.: 2 Král 5,1-15a
 Ž 42(41),2.3; 43(42),3.4
 Odp.: srov. 42(41),3 (*Má duše žízni po živém Bohu, kdy už ho spatřím tváří v tvář?*)
 Ev.: Lk 4,24-30

Úterý 22. 3. – ferie

1. čt.: Dan 3,25.34-43
 Ž 25(24),4-5ab.6+7bc.8-9
 Odp.: 6a (*Rozpomeň se, Hospodine, na své slitování.*)
 Ev.: Mt 18,21-35

Středa 23. 3. – připomínka sv. Turibia z Mongroveja

1. čt.: Dt 4,1.5-9
 Ž 147,12-13.15-16.19-20
 Odp.: 12a (*Jeruzaléme, oslavuj Hospodina!*)
 Ev.: Mt 5,17-19

Čtvrtek 24. 3. – ferie

1. čt.: Jer 7,23-28
 Ž 95(94),1-2.6-7.8-9
 Odp.: 7c-8a (*Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu: „Nezatvrzujte svá srdce.“*)
 Ev.: Lk 11,14-23

Pátek 25. 3. – slavnost

Zvěstování Páně
 1. čt.: Iz 7,10-14
 Ž 40(39),7-8a.8b-9.10.11
 Odp.: srov. 8a+9b (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)
 2. čt.: Žid 10,4-10
 Ev.: Lk 1,26-38

Sobota 26. 3. – ferie

1. čt.: Oz 6,1-6
 Ž 51(50),3-4.18-19.20-21ab
 Odp.: Oz 6,6 (*Chci lásku, a ne oběť.*)
 Ev.: Lk 18,9-14

PRO NEJMENŠÍ DĚTI

RODINNÁ BIBLE

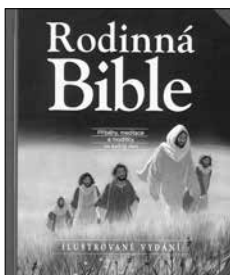
Sally Ann Wrightová

Z angličtiny přeložila Barbora Betincová

Redakce Lenka Jeřábková

Tato kniha obsahuje 365 biblických témat. Každé z nich je doplněno o myšlenky nebo otázky, které mohou pomoci dětem i dospělým hlouběji poznat biblické poselství a získat povzbuzení pro všední den. Jednotlivé meditace doplňují krátká modlitba, kterou lze použít tak, jak je napsána, nebo může být úvodem společné rodinné modlitby. *Rodinnou Bibli* můžete číst po pořádku, nebo si vyberte konkrétní příběhy a témata. Orientaci v textu usnadňuje rejstřík na konci knihy. Vhodné pro děti od 6 let.

Pavel Nebojsa - Doron
Váz., 195x230 mm, křídový papír,
372 stran, 599 Kč

PŮST A VELIKONOCE

SAMOLEPKY - OMALOVÁNKY - HRY - MODLITBY

Ilustrovala Léa Fabreová

Z francouzštiny přeložila Markéta Štěpánková • Redigovala

Ludmila Martinková • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Dvacet zábavných úkolů na dobu postní a velikonoční. Hledání rozdílů, omalovánky, bludiště, spojovačky, puzzle, samolepky, vybarvování a spousta dalších her pro nejmenší děti.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 195x240 mm, 24 stran, 149 Kč

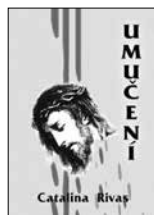

PRO DOBU POSTNÍ A VELIKONOČNÍ

UMUČENÍ

Catalina Rivas • Z angličtiny přeložila

Mgr. Radmila Válková

Bolivijská mystička Catalina Rivas byla v první polovině 90. let 20. století vyvolena samotným Ježíšem, aby skrze ni předával světu svá poselství lásky a milosrdenství. Nazývá ji „svou sekretářkou“ a ona zapisuje to, co jí Ježíš diktuje. V krátké době 15 dnů napsala Catalina tři rozsáhlé deníky velké duchovní hloubky, ačkoliv nemá ani středoškolské, ani teologické vzdělání. Všechny její zápisky byly shromážděny do osmi knih, které obdržely 2. dubna 1998 imprimatur arcibiskupa v Cochabambě, Mons. Reného Fernandezeho Apazy. Od roku 1994 je Catalina Rivas nositelkou stigmat, která se otevírají vždy na Velký pátek. Brožura obsahuje Ježíšovo poselství o jeho výkupném utrpení od poslední večeře až po zmrtvýchvstání. Následuje krátké vyznání, diktované Bohem Otcem, o nekonečné Láске k Synu. Na závěr jsou připojena slova Svaté Matky, ve kterých je vylíčeno utrpení Panny Marie.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Druhé vydání
Brož., A5, 64 stran, 67 Kč

DÍKY, JEŽÍŠI!

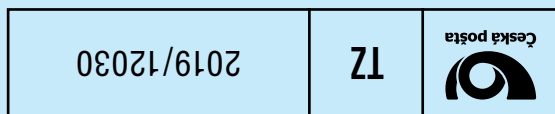
Dr. Herbert Madinger • Z němčiny přeložil Ing. Pavel Nohel

Spolu s autorem knížky se čtenář může připojit k Ježíšově cestě od poslední večeře až k nanebevstoupení. H. Madinger zde ukazuje, jak se dostat ke zdroji síly. Když přijmeme do svého života evangelium, začneme v sobě cítit novou sílu. Je však potřeba z tohoto zdroje pít. Pak budeme moci v každé životní situaci říct: Díky, Ježíši!

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., A5, 112 stran, 109 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.